

X. évf. 10. sz.
Timișoara, 1932 március 9

Ára 20 lei, 3 kč., 8 dinár, 2.50 lira
Bucarestben: 25 lei
Párisban : 2 fr. 50 cent
Berlinben : 50 Pfennig
Londonban : 1/2 angol shilling

E heti számunk főbb
tartalma :

Korbácsorgiák

Egy fiatal leány férfiuralom alatt
Regény. Irta : Bán-dor

A maláji tőr

Egy magánnyomozó élményeiből

Félvilág

Novella, irta : Flór

Szépségszalon

Szeplők és májfoltok

Egy diák naplójából

Elbeszélés, irta : (b-r)

**Házasságjogi
szekszuálzárlat**

**Intimitások a talál-
kahelyekről**

A nemi betegségek

és az ellenük való védekezés

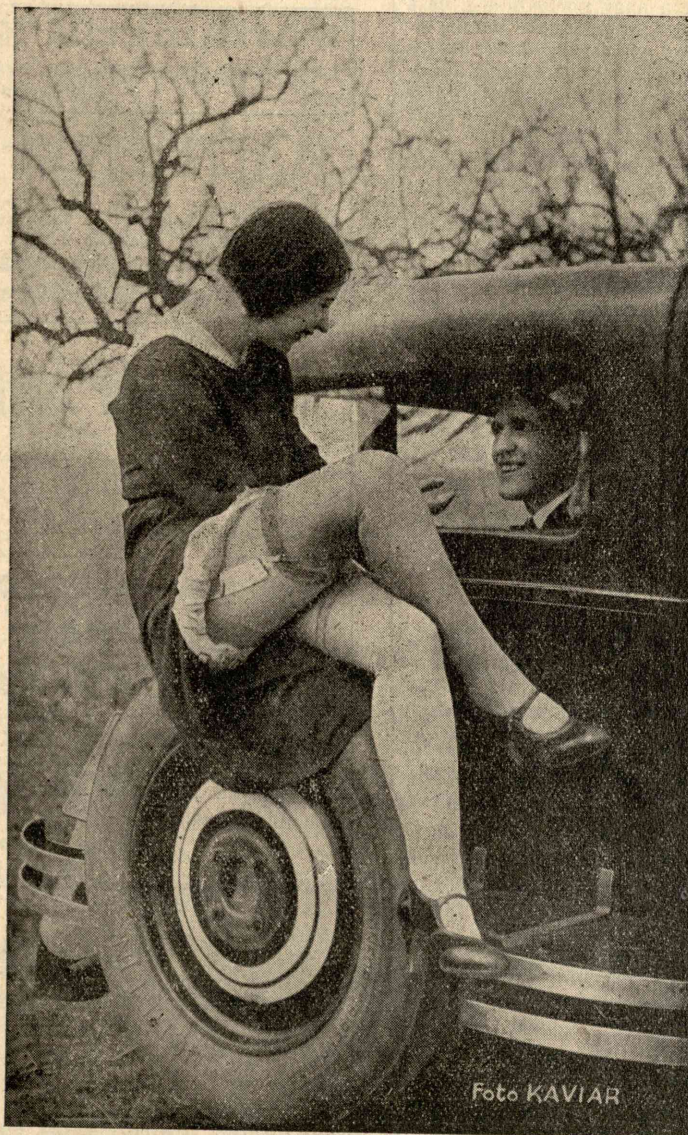
Irta : Dr. Gruber Miksa, mün-
cheni egy. tanár

**Beszélgetés az utca-
lánnyal**

Irta : Dr. Fernbeck Lajos

3.sz. keresztrejtvény

és az eddigi megfejtők névsora

— Eredeti felvétel —

Ne utazzon el a legujabb „**HERMES**” vasuti menetrendkönyv nélkül

PÁRSI HÍRLAP

A franciaországi magyarság kedvelt és népszerű magyar nyelvű hetilapja. Előfizetési ára félévre külföldre 20 Fr. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal: Páris, Vle. 33 rue Mazarine

Jugoslávia

területén levő olvasóink figyelmét felhívjuk, hogy a nagy portóköltés és a hosszadalmas adminisztrációs munka elkerülése miatt a lapban hirdetett összes „Bán-dor” könyveket megvehetik mindama helyeken, ahol a lapot szokták hetenként megvásárolni. De a pénz előzetes beküldése ellenében, vagy utánvét mellett jugoszláviai fiókkiadóhivatalunk is szállítja. Címe:

„Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl. Zavod D. D. Subotica, 2.”

Vagy az egyes lapárusítóknál, vagy fenti fiókkiadóhivatalunknál megrendelhető és azonnal szállítható:

1. Kató egy urileány vallomása, Dinar 35.—
2. Kató mint asszony „ 35.—
3. Kató válása, képekkel „ 35.—
4. Vera naplója, képekkel Dinar 70.—
5. Színész emlékiratai, 9 drb. tollrajzzal Dinar 200.—
6. „Káviár” 1931 I. félév 520 oldalon kötve, Dinar 80.—
7. Káviár 1931, II. fele, 562 oldalon, kemény kötésben Dinar: 80.—
8. Bestiák, négy darab fényképpel, bibliofil kiadás, Dinar: 80.—
9. Párisi Album, tíz darab páros kép-pel, Dinar 160.—
10. Kapu előtt, diákregegy, 164 oldalon, angol vászonkötésben, Dinar: 50.—
11. Káviár 1930—1929—1928—1927-ik, esztendeje, egy nagy kötetben, kötve, bármelyik esztendő ára Dinar: 245.—

BOSZÁK ALBERT

műköszörüs. Temesvár IV. Bem u. 30.

Vállalja ollók, borotvák, kések szakszerű köszörülését. — Solingeni acél-árak raktáron. (30)

Haját csakis „**Nicopon**”-nal, az ideális folyékony kátránysamponnal mossa; megakadályozza a hajhullást és korpaképződést. (orvosilag ajánlva). Próbátíveg 20.— Lei többszöri mosás részére. [32/3]

Szép, fiatal és üde arc bőrnek örvendenek azon hölgyek, akik „**de Beauté**” (szépitő) különlegességeket használnak; „**de Beauté**” szappan 25.—, „**de Beauté**” arckrém (zsíros arc bőr részére) 35.—, (száraz arc bőr részére) 45.—, ráncok ellen 55.—, massage-krém 55.—, mitesszerek ellen 55.— Lei; „**de Beauté**” puder 15.—, 50.— Lei. Főlerakat „**NICO**” Laboratorium, Timișoara, Dózsatér 4. — Kérjen utasítást arc-szépítésközpontokról és testápolásról ingyen és bérmentve. — Képviselek magas rabatt mellett felvételnek.

IGIENA

fest, mos, tisztít

Parfumeria Kertész Lajos

Timișoara, Gyárváros, Fő u. 31.

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. (34)

MAJTHENYI KÁROLY

vízvezeték, villany- és csatornázás szerelő

Telefon 11-29 Timișoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házteléfono és gázkályha javítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Szemüvegek, orvosi rendeletre is

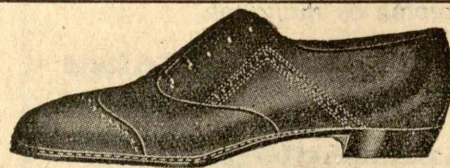
órák, ékszerek és azok szakszerű javítása

„**Elvetia**” VADÁSZ EMIL Timișoara II. Fő-ucca 36.

Hó és sárcipők javítása

Rácz Andrásnál

Timișoara, I. Str. Primăriei 8

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal
Timișoara, Gyárváros

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Divatcikkekben a legjobb beszerzési forrás:

„LOUVRE” divatáruház

a józsefvárosi templommal szemben

(4)

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Timisoara, Gyárvaros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon 10 pengő
Romániában 240 lei

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

Megjelenik minden héten, kedden

Főszerkesztő:

DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

Keresztrejtvény pályázatunk

Mint már közöltük is, külföldi olvasóink kívánságára a megfejtéseknek határidőre való beküldésétől eltekintünk és így mindenki — a belföldiek is — a pályázat tartama alatt bármikor beküldhetik a régebbi rejtvények megfejtését is.

A megfejtések megkönnyébbítése céljából a 4. számtól kezdve nem szükséges majd az egész rejtvényt beküldeni, hanem annak csupán néhány megjelölt sorát, hogy megkíméljük olvasóinkat a sok irkálastól.

Ezen első pályázatunk tiz keresztrejtvényből fog állani, melynek befejeztével, a megfejtések helyességének arányában legtöbb pontszámot elért megfejtők közül az első tizet jutalomban fogjuk részesíteni.

A pontozás úgy történik, hogy a hibátlanul megfejtők 5, az 1—2 hibát ejtők 3 és a többiek 1 pontot kapnak minden rejtvény után.

A tiz kiosztandó jutalom a következő:

1. díj: 1000 lei készpénzben
2. „ a Bán dor sorozat eddig megjelent öt kötete
3. „ lapunk félévi tiszteletpéldánya
4. 10 díj: kiadványainkból tetszés szerint választott 1—1 kötet.

Az eddig közölteken kívül újabban a következők kaptak pontokat:

5 pontot: Károlyi Andor Uzhorod, Gelb Tibor, Rim. Sobota (két-szer), Weisz Vilmos Csike puszta, Klopfer Tibor, Subotica, Joan Dumoni, Timisoara, Roşiu Teodor Szeged, Hecht Béla, Arad, Bieber Imre, Eger

3 pontot: Murányi Endre, Cluj
1 pontot a többiek, huszonnégyen.

egy a nemiérintkezésekhez szokott férjet hetekre, hónapokra és évekre „jogosan megrabolnak“ ettől az érintkezéstől. Ez azt jelenti, hogy hűségi kötelezettségre kényszerítik, ami otromba ellentétben áll az előkelő házassági joggal és különösen durva logikátlanságra mutat.

Az esetek, melyekben egy férjet különösen hosszú időre kényszerítenek jogilag lepecsételt szekszuálisra, többek között a következők:

1. Ágytól és asztaltól való elválasztás,
2. Hűtlen elhagyás,
3. Nemi betegségek
4. Egyik házastárs elmebetegsége.

Mindezekben az esetekben az egyik félre szekszuális blokád áll be, mely hiányjelenségeivel beteges állapothoz, izgatásokhoz, stb. vezet és melyek mellett pszichikai és fizikai hatásuknál fogva nem lehet szó nélkül elhaladni.

1. Ismeretes, hogy a válás egész tartama alatt, az ítélet szerinti „ágy és asztaltól való elválasztás“ nál a panaszt beadó félnek gondosan kell ügyelni arra, hogy aszkéta életmódot folytasson, másrészt pedig feleségét még a legváratlanabban jött ösztön-rohamában se birja rá semmiesetre se koitusra, mert ez a talán már döntés előtt álló válást ismét semmivé teszi. Ez egy ugynevezett „megbocsájtási koitus“ lenne.

A házassági jog a szekszuális hiány pótlására semmit sem enged a házasságban, hanem teljes aszkétizmust követel. A biológiai szekszuális követelmény egyszerűen megsemmisítettik — vagy annyira eltörlődik, hogy egyszer valamiképpen a megbocsájtás „kikoitálódik“ és az ártat-

Házasságjogi szekszuális-zárlat

A német birodalmi törvényszékek által országszerte elfogadott nézet a házasság intézményére az, hogy a házasság „elsősorban gyermekek nemzésére“ szolgál, hogy a nemi aktus ezáltal egy különösen fontos eszköze a házasságnak és ez a házasságkötés által átvett kölcsönös kötelezettségen alapszik.

Egyidejűleg pedig úgy a hatalom-politikai állam-, mint a dogmatikus egyházteóriában képviselve van a kölcsönös hűség-kényszer álláspontja

és pedig ott is, ahol a nemi tevékenység valamilyen külső körülmény folytán korlátozva van.

A kielői felsőörvényszék döntése szerint a „házassági hűségi kötelezettség a legfontosabb házassági kötelezettség.“

Ennek a házassági hűségnek mértékét azonban csak a zöld asztalnál állapítják így meg, de a gyakorlatban egészen másképpen fest. Mindig szem előtt kell ugyanis tartani, hogy körülmények léphetnek fel, midőn

Ian fél szexszuális szükségéből ismét visszautaztatják a másik fél karjaiba... A bíróság az ágytól és asztaltól való elválasztást évekre határozza meg és erre az időre abszolút szexszuális megtartóztatást követel abban a reményben, hogy rövidebb vagy hosszabb idő alatt egy házasságtörés vagy megbocsátó koitus valódi bűnösségi helyzetet teremti. A házassági közösség megszüntetése korántsem jogosít holmi szexszuális érintkezésekre a házasságon kívül: minden arra van alapítva: egyik partnernek ezen idő alatt alkalmat adni arra, őt arra csábítani, hogy dogmatikus-tradicionálisan „bűnös” legyen. Bűnösökre van szükség — tehát ide kényszerítik őket. A házassági partner a szexszuális teljesítést a házasságban minden irányban szabottálhatja úgy, hogy a férfi, ha neki vannak erősebb idegei — a másikat fonhatja bele a bűnösség hálójába. A szexszuálisan gyöngébb fél viszont éveken keresztül kizárhatja a másikat szexszuálisításánál fogva, tudatosan és a szó szoros értelmében felőrölheti, mignem a

férfi a pénzügyileg kizsákmányolható vétkességbe esik.

2. A hűtlen elhagyás is szexszuális zárlatot követel az elhagyott félre nézve. Ez az időtartam a feljelentéstől számított legalább egy évig tart, a válási per lefolytatásával tehát legalább két évig.

3. Nemi betegségek, különösen a hosszantartók vagy gyógyithatalanok is nehéz szexszuális zárlatot képeznek a házasságban. A birodalmi törvényszéknek 1915 ben kelt döntése szerint a férjnek még a ritkán fellépő vaginizmusnál, vagy csekélyebb más nemifájdalmánál sincs joga az asszonyt nemi érintkezésre kényszeríteni.

4. A házasság tartama alatt fellépő elmebetegség különösen nagy áldozatot követel a normális féltől. Abban az igyekezetben, hogy az elmebeteg minél hosszabb ideig a normális félhez láncolják, az állam csak abban az esetben engedélyezi a válást, ha a betegség már legalább három éve tart. Ilyen esetben a normális házastársnak ezt a három

évet, valamint a válásiper lefolytatásának két évet, összesen tehát öt évet teljes megtartóztatásban kell leélnie. Ha azonban hűllenséget követ el, az ő hibájából mondják ki a válást, ő lesz az elvetemült házasságtörő.

Már csaknem megszűnt, hogy a főbűnöket az 51 § alapján bírálják el és inkább arra használják ezt a birodalmi törvényszékeknek, hogy egy elmebeteg asszonyt élet hosszán a férjéhez láncolják. Bizonyíték: Egy asszony nyíltan beismerte házasságtörését és elmebetegségére hivatkozott. Az x-i bíróság igazat adott neki és elutasította a férj válókeresetét. Az elmebaj még nem annyira előrehaladott, hogy emiatta válást kimondani lehetett volna.

Ez a hely a MIA Krém számában van fenntartva, amely a dr. Kovács-gyógyszertárában, Timișoara-Fabric kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám

Intimitások a renaissance-kori találkahelyekről.

— Irta: Bán-dor —

Az ilyen házakban „üzletet csináló” asszonyok szociális állásáról jellemzően számol be a következő párbeszéd:

— Lehet Önnél más asszonyokat is látni, mint hivatásos kéjnéket?

— De hiszen a találkahelyek éppen a többiek számára vannak és nem a hivatásosak számára.

— És az ön véleménye szerint hol kezdődik a nem hivatásos fogalma és hol szűnik meg?

— Kezdődik annál az asszonynál, aki kitarthatja magát, magában foglalja a színésznőket, elárúsítónőket, a vadházasságban élő asszonyokat, az elváltakat és végződik a férjes asszonynál, a polgári körökből származó asszonynál és az előkelő urihölgnél.

— Tehát hivatásosokat nem lehet találni önnél?

— De igen, de csak keveset, különben is meg van tiltva nekem, hogy ilyenekkel foglalkozzam. Legalább is nem szabad, hogy az ilyen látszatát keltsék.

— Miből ítéli meg, hogy ilyen látszatot keltenek-e, vagy sem?

— Mindenekelőtt a beszédmodorról. Én rendkívül sokat adok a társalgásra.

— És főleg milyen személyek fordulnak meg önnél?

— Főleg félvilágiak, színésznők, kitarthatott asszonyok, vadházasságban élő és elvált asszonyok... Átutazó külföldi nők is eljönnek hozzám.

— És férjes asszonyok is?

— Igen.

— Igazi férjes asszonyok, kiknek családjuk van?

— Természetesen. Hogy milyen számban? Hát husz közül 2—3 hivatásos, mintegy 15 kitarthatott és vadházasságban élő asszony és színésznő, a többi 2—3 férjes.

— Milyen állásban vannak ezeknek az asszonyoknak a férjei?

— A férjek többnyire ügyvédek, orvosok, hivatalnokok, kereskedelmi alkalmazottak. Ezekon kívül jönnek művészek feleségei, egy bizonyos arisztokrata réteg asszonyai és bizonyos követségi hölgyek is hozzám. Egyszóval a mi házaink férjes asszonyai azokhoz a társadalmi osztályhoz tartoznak, hol a férjeknek

elég gyakran nincsen sok pénzük és ahol mégis reprezentálni kell.

— Tehát azért jönnek önhöz, mert pénzre van szükségük?

— Mindig csak ezért. Egyesek mert egyáltalán nincs pénzük és kell a háztartásra, a többiek pedig, mert fényűzési szükségletük fedezésére nem áll elég pénz a rendelkezésükre. De mindnyájan kizárólag azért jönnek, hogy üzletet csináljanak.

— És mit hisz ön, mit gondolnak a férjek, midőn feleségüknél több pénzt látnak, mint amennyit ők adni tudnak?

— A férjek egy viszonyra gondolnak.

— Honnan tudja ön ezt?

— A hölgyektől maguktól.

— És a férjeknek nem jut eszükbe, hogy kémkedjenek a feleségük után?

— Nem... akadnak ugyan ilyen férfiak is... de ez nagyon ritka eset.

— Van azoknak a férjes asszonyoknak, akik önhöz járnak, szeretőjük?

— Nincs, vagy csak ritkán. Általánosságban jobbnak tartják, nálunk

csinálni az üzleteket, mert ez kényelmesebb és kevésbé kompromittáló. Ők nem akarnak viszonyokat.

— És nem akad soha közöttük olyan asszony, aki temperamentumos, vagy perverz hajlamu?

— Soha! Az ilyen asszonyok nem nekünk valók... Ezek a férj barátjainak nyakába vetik magukat és nem hagyják ott soha a megszokott légkört. Vagy pedig a nyilvános házakba járnak, hol kedvük szerint kitombolhatják magukat.

*

Hogy a „tisztességes asszony”, aki egy találkahelyen üzleteket csinál, ott a nemi kielégítés legközönségesebb és aljasabb formáiban igénybevéteket a férfiak által, a párisi rendőrség egyik bizalmi embere különösen kiemelte. A következőket állapította meg:

Mindenesetre szalonjuk egyáltalában nem olyan mértékben szalon, mint ezt hangoztatják. A korrektség a jó modor, a szerelmi szükségletek előkelő közvetítése, az elegáns özszejövetelek helye, az alkalom szeretetreméltó társalgásra, ahol soha egy meg nem felelő szónak esni nem szabad, mindez csak etikett. Ezek csak az előtárgyalások rövid percei, melyeknél mi is jelen voltunk és mialatt a közvetítőnők rettentő félelmet álltak ki. De csak látnák, hogy azután mi következett... A találkahely, még a legelegánsabb is, nem mindig marad meg az eleganciánál... Ha azt mondják, hogy az asszonyok csupán az üzlet végett járnak oda, minden passzionális szenvedély, bujaság nélkül és csak kizárólag a pénzért, úgy ez csakugyan igaz és ez az állítás megfelel a valóságnak. A találkahely egy asszony számára különleges hitelberendezés. Akár rendszeresen jár oda vagy csak alkalmilag, tartozzék a társadalom bármely osztályához is, ott minden könnyen és minden elképzelhető diskreció mellett megtalálja azt az összeget, amelyre szüksége van, a kis üzletek ötven vagy száz frankjától, a nagy dolgok három-négyezer frankjáig... megfelelő ellenszolgáltatás mellett, mely az ő személyéből áll. Ez ellen nem lehet tenni semmit és a találkahely szigorúan saját határai között tartja magát. De az asszony mellett, akinek egyedüli szenvedélye a pénz és aki egyre hidegvérűbben mindenre odaadja magát, csak hogy pénzt kapjon, nem szabad megfélekezniük a férjéről, a ház üzletfeleiről és ez a férfi éppen elég gyakran

felkeresi az ilyen házat, hogy egyszer szabad folyást engedjen állati vágyainak. A férfiak gonoszsága manapság borzalmat keltő. Mindannak dacára, amit az emberek tudni vélnek, mindez háttérbe szorul amellett, amit csak a legromlottabb fantázia kigondolni képes és mindenütt így van, a legelőkelőbb társadalmi körökben is: — a férfiak a pénzükért az állatok sorába aljasítják e találkahelyeket látogató asszonyokat.

*

A férjes asszonyok viselkedéséről ebben a kényes helyzetben szól a következő felvilágosítás:

— A férjesek és a többi nők között a legcsekélyebb különbséget sem fogja találni. Attól az órától kezdve, mikor az asszonyok hozzám jönnek, teljesen egyformák, akár előkelő hölgyek, akár kispolgári nők. Vagyis nem egészen, de kétiem, hogy ez az összehasonlítás a férjes asszonyok javára szolgálna. Ha egy előkelő hölgy ma tisztességes, akkor nem ismerem őt, és ez jobb reá nézve. De ha nem az, akkor nem ismer semmiféle határt. A hivatásosoknál meg lehet figyelni néha, hogy lelkiismeretfurdalást éreznek, panaszkodnak az az életre, melyet folytatniuk kell. A férjes asszonyoknál egyáltalán nem.

Ha a kokottomnak vagy színész-nőmnek irok, gyakran süket fülekre találok. Azt felelik: — Ah, kedvesem, nem, ma nincs kedvem... ma nem vagyok hangulatban... akkor éppen próbám van... tegnap játszottam és ma ismét fellépek... köszönöm, nem. — De a férjes asszony, különösen pedig az előkelő társadalmi állású hölgy? Jön, ha muszáj, még különvonattal is és megcsinálja az ő 2—3 operációját egyfolytában egy délután. Szeretném, ha egyszer jelen lenne, mikor velük beszélgetek. Ilyenkor látni kell őket. Ez még érdekesebb, mintha a férfiakkal való összejöveteleket nézné végig. Akkor hallhatná, hogy mit felelnek nekem, miközben vonaglanak, mint a kigyó: — Oh, kedves Madame... két találka vasárnapra, egyik három és a másik hat órákor? De természetesen! Biztosan nem fogom elmulasztani... Csak arra ügyeljen, hogy az időt pontosan számítsam. — És előveszik retiküljüket: — Oh, Istenem, vasárnap... vasárnap. És éppen vasárnap anynyira le vagyok foglalva... a próba, ezt még el lehetne intézni... De itt látok egy, kettő, három vizitet is...

És olyan vizitek, amelyeket nem lehet elhalasztani... Ha ezeket elmulasztom, harag lesz a vége... Nos, majd meglátjuk, meglátjuk... két találka, mondja ön? Egyik 3 órákor ötszázért... a másik 6 órákor négy-száz frankért? Ez összeesen kilenc-száz... kilencszáz! Bah! Majd elrendezem a dolgot... lássuk csak... három óra... félőtre ismét szabad lehetek... hát persze... akkor a három vizit, mindegyik tíz percig... Sietni fogok... egy órára rá fog menni és még marad is így félórám... hát persze... egészen biztosan... Hiszen ez könnyű!

*

Hogy mennyire megy sok ilyen asszony cinizmusa, klasszikusan mutatja a következő felvilágosítás egy bizonyos előkelő hölgyre vonatkozólag:

„Furcsa kis teremtés, ugy-e? Oh, mindenkinek nagyon tetszik. Ez a kicsi asszony elpusztíthatatlan. Már kétszer volt férjénél és kétszer vált el, ismét férjhez ment, a férjét ismét elhagyta és most harmadszor válik. Kolosszális kelendősege van, örült pénzeket keres és soha sincs egy fillérje sem. Egy órával ezelőtt ide jött és elmesélte, hogy a verandájára kosárszékeket rendelt, melyeket holnap szállítanak, hogy egy centime-je sincs, amiből kifizesse és ezért feltétlenül egy üzletet kell csinálnia. Letette a kalapját és kabátját, leült egy fotelbe és beszélgetett velem; és mindig, ha csengettek, felkiáltott: „Halló, most csengetnek az én kosárszékeim!”

*

Marad végül a kompromittálás kérdése, melynek utóvégre is minden asszony, többé-kevésbé ki van téve az ilyenfajta „üzletcsinálásoknak”. Ezt a lehetőséget azonban minden ilyen ház tulajdonosnője energikusan megcáfolja. Példa rá a következő párbeszéd:

— De hiszen Páris egy nagy falu; nem történhetik-e meg, hogy ezek a hölgyek és urak, ha a hölgyek tényleg az előkelő társaságból valók, valahol összetalálkoznak?

— Persze, hogy megtörténik — felelte a tulajdonosnő. — De senki sem, tudja meg. Az asszonyok érthető okokból nem beszélnek el, a férfiak pedig az ilyen esetekben, midőn sokszor a legjobb barátjuk feleségéről van szó, kitűnően viselik magukat és kihasználják az alkalmat. Ami pedig engem illet, én olyan vagyok, mint a sir...”

A nemi betegségek és az ellenük való védekezés

— Irta: Dr. Gruber Miksa, müncheni egy. tanár —

„A földi lények örömszerlegébe keserű cseppek merülnek“. Ezen sorok olvasói sokszor láthatták beigazolva e szöveg igazságát. Pedig még nem is szövegtünk behatóan azon legnagyobb bajokról, amit a nemi érintkezés rejt magában.

Van három fertőző betegség, amit főleg a nemi érintkezés folytán lehet megszerezni. Ezek a lágú sanker, a tripper és a sifilis, melyeket emiatt nemi betegségeknek szoktak nevezni. Megtörténhetik, hogy mind a három bajt egyszerre szerzi az egyén.

A lágú sanker a legkevésbé veszélyes a három közt, egy a nemi szerveken fellépő fekély, mely a férfinnál leggyakrabban a makk szélén foglal helyet és megfelelő orvosi kezelésre csakhamar elmúlik, minden súlyosabb következmények nélkül. Amde ez a betegség is lehet rosszabb lefolyású. Különösen gyakori, hogy az előbőr erősen megduzzad, ugyannyira, hogy nem lehet többé visszahuzni a makkról és igen heves fájdalmat okoz; továbbá elég gyakori a lágúektáji mirigyeknek igen fájdalmas és veszélyes elgyenedése, az u. n. bubó (dob). Egyébként a himvesszón levő bármely fekélyt nem szabad már csak azért sem könnyedén venni, mert igen könnyen lehet, hogy sifilissel van megfertőzve, amit a laikus nem tudhat eldönteni.

Teljesen jogosulatlanul tartják a trippert egyáltalában egészen veszélytelen betegségeknek. A bakteriológiai vizsgálatok kiderítették, hogy minő veszélyes lehet ez a baj a férfira és minő mérhetetlen szenvedéseket okoz igen gyakran a nőnek.

A férfinnál a tripper, mint a húgycső elülső részének gennyes gyuladása lép fel. Rendesen a tisztátalan közösülés utáni harmadik napon, ritkán később az első hét végén, vagy a második hét folyamán a húgycsőből csekély, viztiszta folyás indul meg, mialatt a cső nyílása körül piros udvar támad, viszkető, gyakrabban égető érzés kíséretében. A kifolyás csak-

hamar gennyessé lesz, mennyisége szaporodik. A tripper mindig igen fájdalmas, de általában elég hamar meggyógyul, ha a beteg minél előbb orvosi kezelést alá jut. Súlyos esetekben azonban, vagy ha elhanyagoltatik, a gyuladás mindjobban hátrafelé terjed és egyúttal beveszi magát a húgycső szövetébe is. Ennek következtében még a hónapok, esetleg csak évek múlva bekövetkező gyógyulásnál is, igen gyakran hegek maradnak vissza, amelyek idővel összezsugorodnak és az u. n. stricturákat, szűkületeket képezik, amik azután azon nehézségek miatt, melyek főleg a vizelésnél, közösülésnél, lovaglásnál, de néha ülő helyzetben is előállanak, az életet mindenkorra megkeseríthetik.

A tripperes gyuladás azonban még tovább is terjedhet: a Cowper-féle mirigyekre, a monyitövi mirigyre, az ondóhólyagra és a húgylvezető csöveken fel a vesére. Elég gyakran támadja meg a mellékheréket, ami egyértelmű következményeiben a terméketlenséggel. A trippert okozó gonococcusok a vér- és nyirokáram útján a test távolabbi részeibe is eljutnak, gyuladásokat okozván. Így támadhat gennyedés az izületekben, a sziv billentyűin, a mellhártyán, a gerincvelőben; súlyos bántalmak, melyek az egyént sirba vihetik.

De még a férfinnál is veszélyesebb megbetegedést okoz a tripper a nőnél. Nála is a húgycső szokott először megbetegedni, azonban nagyon gyorsan tovább terjed és mindenekelőtt a Bartholini-féle mirigyeket, majd a méhszájat támadja meg. Igen nagy a hajlam, hogy a belső nemiszervekbe nyomuljon be. Bevonja a gyuladás körébe a méhet, méhkürtöt, a pelefélszket és az ezeket körülvevő kötőszöveteket. Ha a gyuladás így a mélybe hatolt, akkor már rendesen gyógyíthatatlan. Rendszerint nem éppenséggel életveszélyes, ámbár vannak esetek, midőn a következményes hashártyagyulladás gyorsan halálhoz vezet és másrészt, éppugy mint a

férfinnél, itt is támadhatnak a távolabbi szervekben is gyuladások. Minden körülmények közt azonban a gyógyíthatatlanná vált tripper olyan nyomorúság, mely a nő életét az állandó fájdalmak és szenvedések folytán megkeseríti, elrabolja ifjúságát, munkaképességét és a rendes termékenységét is.

A tripper váladéka, illetve a benne levő gonococcus igen fertőző. Nemcsak a közösüléssel, de az ujjal, a friss genytől beszenyyezett ruhadarabbal is átvihetjük a másik személyre. Ismételtelen előfordult, hogy kis leánykákat fertőzött be azon fürdőkád vizé, melyben előbb egy tripperes egyén fürdött. Különösen kiemelendő, hogy a szem kötőhártyája igen könnyen inficiálható és az így előálló szemgyulladás egyike a legsúlyosabbaknak. Ilyen fertőzés igen könnyen áll elő, midőn a szülésnél a gyermek a hüvelyen áthatol és a tripperes gennyel befertőzött szeméremrést érinti. Az újszülöttek hírhedt fertőző szemgyuladása így jön létre és okozza több, mint 10% ban az eseteknek mindkét szem teljes vakságát.

A tripper egész tartama alatt fertőzőképes. A legrosszabb a dologban azonban az, hogy a szemmel tartható jelenségek olyan minimálisak lehetnek egy hosszantartó tripper folyamán, hogy még az orvosnak is könnyen elkerülik a figyelmét. A krónikus tripper nem okozván fájdalmat, azt hiszi a férfi, hogy már teljesen kigyógyult és mindamellett az első közösülés alkalmával megfertőzi hitvesét.

A tripper rettenetesen el van terjedve. Némely városban sorjában kapják meg azon férfiak, akik házasságon kívül közösülnek és egyes női klinikákon kiszámították, hogy a betegek egy negyedrésze ebben szenved. Körülbelül 7—12 százalékát a mai házasságoknak meddővé teszi akár a férfi, akár a nő terméketlensége folytán.

De még a trippernél is félelmetesebb a harmadik veneriás betegség, a sifilis, amely az egész

szervezetet a hatalmába keríti. A betegségnek három szakaszát különböztetjük meg:

Tizennégy naptól — három héttig terjedő idővel a fertőzés megtörténte után egy kemény, piros csomó keletkezik a fertőzés helyén, melynek felszíne csakhamar kisebesül (primär syphilis vagy kemény sanker). A szomszédos mirigyek csakhamar megnagyobbodnak.

A seb megjelenése után 8–10 héttel az általános jelenségek: a táplálkozásban zavarok mutatkoznak, a beteg idegesen izgatottá lesz, fejfájás és láz kíséretében a bőrön kiütés támad, hasonlóképpen a száj és a garat nyálkahártyáján is foltok jelennek meg; nem ritka a csonthártya gyuladása sem.

Egy idő múlva eltűnnek a jelenségek. De körülbelül 6 hónap múlva újra megjelennek és a tünetek ilyen fellépése félévenként mintegy 2–3 évig, néha tovább is eltart. Ez a stádium a sifilis második szakasza: a secundär syphilis. Míg a kemény sanker csak egy helyi megbetegedés volt, addig ezen secundär sifilisz az egész szervezet beteg. Az említett 2–4 évi időtartam után látszólag gyógyulás áll be. Azonban gyakran igen súlyos jelenségek bizonyítják, hogy a gyógyulás csak látszólagos volt, mert hosszú idő múlva, az első fertőzés után a központi idegrendszerben különféle betegségek, daganatok keletkeznek (tertiär syphilis), ezenkívül tabes (hátgerincsorvadás) és agylágyulás lehetnek az ilyen késői következményei a sifilistikus fertőzésnek. Igen gyakran még a teljes gyógyulás után is állandóan elgyengült marad a szervezet, úgy hogy a sifilises egyének általában rövidebb életűek, mint azok, akik sifiliszben sohasem szenvedtek. Főleg a véredényekre van káros hatása a sifilisznek.

A későbbi években már nem fertőznek a betegek, de annál inkább fertőzőképesek az egész első és második stádiumban, utóbbi alatt akkor is, ha mutatkoznak a jelenségek, akkor is, mikor ezek visszafejlődtek és mintegy szünet állott be.

A fertőző anyag a fekélyek váladékában, a sebes, nedvező felületeken, a lehámlott bőrrészekeken egyaránt megtalálható, míg a második stádiumban a vérben és mindennemű testnedvben, külön-

sen pedig a nyálban és szájváladékokban.

Tehát fertőzés nemcsak a közösülésnél történhetik, hanem száj-ról-szájra adható a kórokozó anyag, pl. csókolodzásnál, közös evő- és ivóeszközök használatánál, pipák, hangszerek és más hasonló szerszámok végén, kisebb sérüléseknél direkt beoltatik, pl. az ujjakra, kezekre és más testrészekre, a mellbimbóról a csecsemő szívhatja magába a dajka sifilisét, viszont a dajka a csecsemőtől kaphatja meg. Sőt kisebb műtéteknél, pl. oltásnál is fordulhat elő fertőzés az inficiált eszközök útján.

A szülők sifiliseiket a fogamzásnál direkte átvihetik a gyermekekre; de az egészséges gyermek is fertőződhetik az anyaméhben, ha a terhesseg alatt az anya sifilist szerzett. Szóltunk már mi ezekről, valamint arról is, hogy a sifilises szülő gyermeke abban a veszedelemben is forog, hogy a sifilis öröklése nélkül, nem életképesen, véznán születik, fejlődési hibákkal, skrofulosissal és más betegségekre való hajlammal, mert a szülői test gyengítése folytán a csira is kárt szenved.

Még a második generációban is meglehet a sifilissel született nőben a hajlam abortusra, koraszülésre és nem életképes gyermekek születésére.

Az utódokra nézve majdnem kizárólag csak a primär és secundär sifilis rejt magában veszélyt, tehát a fertőzés utáni 3–4 év. Ez idő elteltével a megfelelő kezelés után, rendesen normális gyermekek születnek.

A sifilis kiállása egy új sifilis szerzését kizárja, mert mint mondani szokás, szerzett immunitást hoz létre.

A sifilisz is rettenetesen elterjedt baj. Középeurópa különböző területein legalább is 5–10% a az összlakosságnak sifilises.

Világos, hogy ilyen körülmények között a házasságon kívüli közösülés mindenkor veszélyes. Minden nő, aki egyszer közösült, gyanus, hogy venereás betegségen ment át, vagy még mindig nemi beteg és éppen így minden

nő a férfit, aki egyszer közösült, betegnek tarthatja. A fertőzés fő forrása mindezek folytán elsősorban a prostituáltak tábora. Majdnem kivétel nélkül mindegyik megbetegszik előbb vagy utóbb a tripperben vagy lágy sankerben, a legtöbb ezenkívül még szifiliszben is.

De bizonyos körülmények között rengeteg nehézséget okozhat annak az eldöntése, hogy a prostituált beteg-e vagy sem. A krónikus tripper az asszonynál is oly csekély észrevehető jelekkel jár, hogy igen gyakran csak az ismételt mikroszkopiai vizsgálatok vezetnek eredményre.

Egy leány, akit ma egészségesnek talált az orvos, a nemi bajok óriási elterjedettsége folytán a következő órában már meg lehet fertőzve. Meg lehet fertőzve anélkül, hogy már a betegség jelei mutatkoznának rajta. De már a következő napon ezek is megjelennek és most már fertőzőképes ő is. Sőt volt olyan eset is, hogy a kéjhölgy a betegséget direkte átvitte egy férfiről a következő látogatójára anélkül, hogy ő maga megbetegedett volna.

Ha a leányt betegnek is találta az orvos, lehetetlen majdnem anynyi ideig elkülöníteni, míg megszűnik fertőzőképes lenni; hiszen így a sifilises kéjő 3–4 évig, a tripperes, mielőtt a belső szerveit is elérte a baj, voltaképpen mindörökké elzárva kell, hogy tartassák.

Mindenki, akinek élete és egészsége kedves, mindenki, aki egészséges utódokat akar nemzeni, már csak eme rettenetes veszélyek miatt is, kell, hogy kerülje a prostitúciót.

Most pedig rátérek arra, hogy lehet a nemi érintkezésben fennforgó veszélyt csökkenteni, csökkenteni mondom, mert biztos módot az elkerülésre még eddig — sajnos — nem ismerünk.

(Vége a következő számban)

3 nap alatt eltüntett: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerész Dóm-tér 9

A maláji tőr

(Egy magánnyomozó élményeiből)

((Folyt. és vége))

— Ön nem sokat tud, bárónő.

— Honnan is tudnék? Szerettem őt, ő volt a mindenem — kiáltott szenvedélyesen. — Bosszulja meg őt, Rhems ur, bosszulja meg!

— És izgalomban térdre vetelte magát előttem. Közben pedig egyre szorosabban tartotta muffját a kezében.

Felemeltem és visszaültettem a fotelbe.

— Mindent meg fogok tenni, ami hatalmamban áll, bárónő. És ha tanácsolnom szabad, menjen most egy órát sétálni, hogy megnyugodjék. Azután menjen haza, a többi pedig bizza reám.

— És a jelentés a rendőrségre?

— Azt majd én elintézem.

Bezártam a lakást és lementem vele. Lent várt az én kocsim. Beültem és megparancsoltam a kocsisnak, hogy sétáljon egy órát a Praterben a méltóságos asszony-nyal.

Tervem csak úgy sikerülhetett, ha hamarabb érek a lakásába, mint ő. Ezért akartam egy órát távollattartani. Hazasiettem, magamhoz vettem egy köteg álkulcsot és egyenesen a Reichsratsstrassebe mentem, ahol a bárónő lakott.

A báró, amint tudtam, elutazott, észrevétlenül besurrantam a lakásba, a férfi dolgozószobájába, hogy elsősorban is megnézzem a fegyvergyűjteményét. Valóban, sejtelmem nem csalt meg. Egy csinos maláji kriz, melyre a tulajdonosa különösen büszke volt, hiányzott. Azt is tudtam, hogy jelenleg hol van — a bárónő muffjában. Most már csak az a kérdés érdekelt, hogy miért követte el ezt a rettenetes tettet.

Elégedetten bujtam el a pamlag mögött és vártam a pillanatra, mikor a fegyvert ismét visszaakasztja a helyére. De türelmem kemény próbára lett állítva. Hallottam hazajönni, a szobaleánnyal beszélgetni, de nem jött be a szobába. Bizonyára arra várt, míg a cseléd-ség lefekszik.

Csak tizenegy óra felé nyílt fel halkan az ajtó és jött be valaki zajtalanul. A bárónő volt. Csak harisnya volt rajta és kombiné, egyik kezében gyertyát tartott, a

másikban a maláji krizt, mellyel kedvesét megölte.

Egy pillanatig haboztam. Ismerhetik gyengeségemet és legalább egy pár pillanatig gyönyörködni akartam a bűnös asszony buja szépségeiben. Mintha meztelen lett volna, mert idomai átvilágítottak a vékony selymen. Telt, nehéz mellei voltak, mint két homokzsák, csipőit és combjait, mintha Rubens festette volna, aki szerette az ilyen bujatestű nőket.

De a dolog komolyabb volt. Egy gyilkosnőt, bármilyen szívesen letéptem volna a diványra, nem szabad volt elszalasztanom.

Mint egy párdúc osontam elő rejtékhelyemről és abban a pillanatban, mikor a tört helyére akarta akasztani, ráugrottam és megfogtam a karját. Egyidejűleg befogtam a száját, nehogy felsikoltson.

Mintha villám sujtotta volna, rogyott össze a karjaiban, a gyertya kiesett a kezéből és elaludt. De elővigyázatosságból már eleinte tájékozódtam, hogy hol van a villanyvilágítás kapcsolója. Egy csavarintás és élénk fény töltötte be a szobát.

Olyan sápadt volt mint egy halott. A kombiné lecsuszott a ballárról és telt melle meztelenül hullámozott előttem lefelé. Rémületben nem is gondolt arra, hogy eltakarja meztelenségét.

— Miért ölte meg a kedvesét — kérdeztem tőle. Hangom puha volt, nem durva, mert mély részvélet éreztem a szerencsétlen iránt.

— Mert megcsalt egy szajhával — felelte tompán.

— Gondoltam.

— Kiemeltem őt a nyomorúságból, ruháztam, csinos lakást rendeztem be neki, kitarítottam... én... mindent én... és hálából ezért megcsalt egy olyannal...

Hallgatott és kétségbeesetten nézett a földre.

— Hogyan jutott eszébe, hogy engem hívjon?

— Mikor elkövettem a tettet, elfogott a félelem. Felfedezik és engem elfognak. Ezért hívtam önt. Azt hittem, hogy megtéveszttem önt és az oldalamba fog állni.

— Sajnálom önt, méltóságos asszonyom. Nem én lettem meg-

tévesztve, hanem Ön. Megmondtam önnek, hogy miként hajtotta végre a tettet? — Dacára könyörgő kézmozdulatának, folytattam. — Először odaadta magát a szerencsétlennek és aztán, abban a pillanatban, mikor a gyönyör védtelenné tette, a mellébe dőlte a tört. Így volt?

— Igen — nyögte — így volt. De... mit fog most csinálni?

— Bármily nehezemre is esik — a kötelességemet!

— Letartóztat?

Fájdalmas sikollyal velette magát a lábaimhoz. Most már nem volt komédia. A kombiné teljesen lecsuszott róla, teljesen meztelenül ölelte át a térdeimet és kábítóan szállt buja husának illata az arcomba. A legszívesebben megfogtam volna, hogy ledobjam a pamlagra és magamévá tegyem érzékbolondító testét.

Eles pillantással ő is megérezte a menekülés egyetlen lehetőségét, mely számára kínálkozott. Kétségbeesett erővel préselte magát a térdeim közé és meztelen mellei a testemhez simultak. Hideg és meleg futott át rajtam és kezeim önkénytelenül a buja halmok után tapogatództak.

— Mentsen meg, menten meg, — nyögdécselte — hát meg kell halnom azért, mert egy ilyen hálátlan gazembert megbüntettem? Nem akarok meghalni... nem akarok! Még fiatal vagyok, élvezni akarom az életet... Nézze, én szép vagyok... tudok szeretni... jöjjön... itt rögtön... vegyen el... de ne jelentsen fel!

— Nem tehetek semmit — szabad folyást kell engednem a dolgoknak, bárónő... Igaz, hogy mint barátját hívott el és nem mint nyomozót... de mit csinálok, ha a tett felfedezése után engem bizonak meg hivatalból az ügyvel?

Egészen felhuzódott hozzám. Buja teste örjítően dörzsölődött az enyémhez, vastag combjaival átölelte a lábaimat és teljesen befészkelte magát az ölembe.

— Ezt elkerülheti, ha akarja — suttogta és forró lehelete égette az arcomat. Megfogta a kezemet és odahúzta magához a combjaira. — Érti, milyen forró vagyok... érzi... gyönyöröket adok önnek...

amilyenekről még nem is álmodott... lássuk csak... itt... hiszen magának is forr a vére... most... ah... most...

És most olyan táncba kezdett, amilyent még tényleg sohasem éltem át. Haja lebomlott és szép, sötétvörös hullámokban ömlött le a vállain, mellein, melyeknek bimbóit felváltva szorította az ajkaim közé.

— Csókold... harapd... csinálj velük, amit akarsz... — nyögdécselte.

Természetesen eleget tettem ki vánságának. Ez asszony örülttett, ahogyan még egy sem aze-lött. Mint egy megörült pörgettyű csavarodott az ölemben és pokoli tűz égett bennem, mikor elérkeztem a gyönyör csúcspontjára...

Néhány fogással lehuzta, jobban mondva letépte a ruhát a testemről. Egy pillanat alatt olyan meztelen voltam, mint ő, aki most azzal foglalkozott, hogy kimerült testembe új erőt öntsön. Tapasztalt ajkai, finom puha kezei megtették kötelességüket és így nem sokáig tartott, mire ismét üzempes állapotba jutottam.

Ő vitte a vezényletet és mert raffinált volt, amilyent nőben még sohasem láttam, szívesen átengedtem neki a vezetést.

— Gyere — mondta és kezemenél fogva huzott maga után több szobán keresztül az ő hálószobájába. Itt egy nagy állótükröt kellett odahuznom az ágyhoz, hogy munkálkodás közben megcsodálhassuk saját magunkat.

Aztán feltérdelt az ágyra háttal felém. Igazságtalan voltam vele szemben. Melle nem volt már ugyan a legkeményebb, de más-különben mindenhol kemény és rugalmas volt a husa. És olyan étvágygerjesztő volt amit felém nyújtott, hogy nem tudtam megállni: bele kellett harapnom. Minden harapást kéjes sóhajjal nyugtáztam. Csókjaim elkalandoztak a paradicsom környékén, mikor is nem egyszer eltévedtek a sötétvörös őserdőben. Ő pedig mint egy örült vonaglott és dobálta magát a cirógatásaim alatt.

Végre kifáradt a bevezető játékokban.

— Nem akarod megpróbálni? — kérdezte, miközben az északi sarkra mutatott. — Mondhatom neked, hogy nagyon pompás dolog. Neked is, meg nekem is, akarod?

Hogy akartam-e? Még sohasem tettem ugyan északsarki utazást, de e jéghegyek közé temetkezni, nagyon csábító kilátás volt.

A mű megkezdődött. Óvatosan haladtam előre a hegyszorosban, fájdalmat is éreztünk, de két olyan elszánt harcos, mint mi nem hagyta magát elijeszteni. Végre elértem utazásom célját és a gyönyör, melyet éreztem leirhatatlan volt. Újjaim ezalatt a déli sarkon is felfedező utra indultak, majd pedig a reszkető mellek bimbóinál tettek szívélyes látogatást...

Mint két fadarab nyultunk el aztán egymás mellett. De testünkben még mindig tombolt a vihar és nem hagyott nyugodni bennünket. Mint egy jégtörő kezdtem meg ismét a második utat. Ökleimmel ütöttem, csaknem letéptem a bimbóit, ő beleharapott a karomba... így őrzöngtünk kiáltozva, sóhajtozva, míg ismét össze nem törünk a gyönyör érzése alatt.

Abban a helyzetben aludtam el. Mikor felébredtem, éppen hajnali négy óra volt. Ő volt az, aki felköltött, miközben gömbölyű testével élénk táncba kezdett. Félig álomban segitettem neki, de csakhamar gondoskodott arról, hogy

teljesen felébredjek. Ismét erőt vett rajtunk az örület és csak nagy sokára engedték el egymást.

Mikor fel voltam öltözve és bucsuzásul még egyszer a szoknyája alá nyultam, így szólt:

— Nos, nyomozó ur, ugy-e, hogy nem dicsekedtem? De most ön is tartsa meg, amit ígért.

Meg is tettem. Másnap beteget jelentettem és 14 napra Olaszországba utaztam. Mikor visszajöttem, éppen öt napja múlt, hogy a gyilkosságot felfedezték. De a gyilkost sohasem találták meg és két hónap múlva teljesen megfellelkeztek róla.

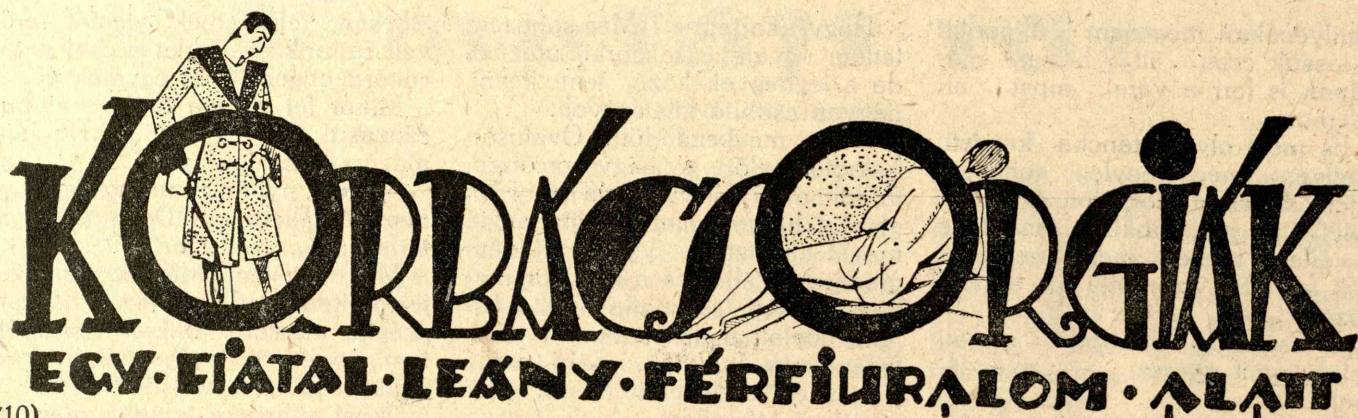
Hogy lelkiismeretemet megnyugtassam, csendben kutattam a meggyilkolt magánélete után és sok olyan dologra bukkantam, melyek ha nem is mentesítették, de megbocsájtották a bűnt. A fiu teljesen kitarattotta magát az asszonnyal és a pénzt, melyet tőle bőségesen kapott, kéjnőkkel költötte el. Természetesnek találtam, hogy egy ilyen forróvérű nő megbosszulta ezt a gyalázatossgát.

Különben egy félév múlva hirtelen meghalt a szép asszony. Azt hiszem, halálra szerette magát.

(br).

Párisi lev. lap

KORBÁCSORGIAK

EGY FIATAL LEÁNY FÉRFIURALOM ALATT

(10)

Természetesen minden férfi nagyon figyelmes volt a feleségemmel szemben és láttam, hogy ez a hódolat nagyon tetszik neki.

Minden alkalommal egész sereg fiatalember volt körülötte, de láttam, hogy ez a flirt nagyon is ártatlan dolog. Tetszett nekem, hogy az a leány, akit én neveltem fel és akinek mindig tűrnie kellett tőlem a verést, állandóan egész sereg imádóval van körülvéve. De mert nem akartam, hogy esetleg tovább is menjen a flirt-nél, figyelmeztettem, hogy némely tekintetben óvatos legyen, amit meg is ígért.

Egy pár napig meg is tartotta ígéretét, mignem egy Brooke nevű fiatal csinos angol csatlakozott hozzá, akinek társaságát nagyon megkedvelte. Biztos voltam benne, hogy a leány semmi rosszra nem gondol, mégis elhatároztam tudomására adni neki, hogy gyakori együttlétükbe nem egyezhetem bele.

Egy tengerparti sétánk alkalmával meg is mondtam neki:

— Frances, nem kell annyit együtt lenned Mister Brookéval. Tudom, hogy nem gondolsz rosszra, de nem szeretem, hogy mindig a társaságodban van. Az emberek már kezdenek beszélni rólatok.

Megígérte, hogy a jövőben kellő távolságban tartja magától a fiatalembert. Egy hét telt el és örömmel láttam, hogy Frances nem tűrte, hogy Brooke egyedül magának foglalja le a társaságát. De a béke nem volt tartós.

Egy este oly sokáig ült a sötét verandán Brookéval, hogy dühös lettem. Miután nem akartam jelenetet csinálni, bementem a szobába azzal a szándékkal, hogy ha bejön, alaposan megmondom neki a véleményemet. Egy negyedóra múlva ő is bejött a szobába.

— Nagyon haragszom reád és

alaposan meg foglak verni — mondtam dühösen. Talán ez használni fog és másképpen viselkedsz. Ugyáltszik nem sokat törödsz azzal, amit én mondok.

Elsápadt és szemei megteltek könnyel.

— Oh, milyen kegyetlen vagy! Én olyan boldog voltam egész este és igazán nem gondoltam arra, hogy rosszat teszek, ha Mr. Brookeval beszélgetek. Kérlek szépen ne verj meg!

— Igen, meg foglak korbácsolni, mert megérdemled és mindig megverlek, ha flirtelni fogsz Brookéval.

Felsőhajtott és könyörögve nézett reám, de engem nem hatott meg.

— Engedd le a bugyidat, emeld fel a ruhádat és fekjüdj a pamlagra — mondtam szigorúan.

Most történt először, hogy nem azonnal engedelmeskedett parancsomnak. Kezeit tördelve sirva mondta:

— Mégis csak csunya dolog, hogy egy asszonyt az én koromban megverjenek, mint egy gyermeket.

— Te sok tekintetben úgy viselkedsz, mint egy gyermek. Szükséged van a fegyelemre. Készülj elő a büntetésre!

Könnyek csurogtak végig az arcán. De minden további szó nélkül a szoknyája alá nyult és legombolta a bugyiját. Aztán felhuzta finom fehérneműit a derekáig és teljes hosszában végig fekjüdt a pamlagon. Balkezemmel lefogva tartottam a csipője fölött és lapos tenyérrel verni kezdtem. Jajgatott, sóhajtozott és vonaglott a fájdalomtól az égő ütések alatt, melyek mint lövések csaltantak a kemény rugalmas huson. De hősiesen tűrte a fájdalmat, egy ízben sem kiáltozott és menekülésre sem gondolt. Mikor néhány tücat ütés után abban hagytam,

pompás popója tűzpiros volt. Megengedtem, hogy felkeljen. Felhuzta a nadrágocskáját és kis selyem zsebkendőjével megtörölte a szemeit. Egy pillanattal később odajött hozzám és felém nyújtotta kis piros ajkát.

— Sajnálom, hogy megharagítottalak. De ígérem, hogy a jövőben óvatosabb leszek. Csókolj meg!

Megcsókoltam a kedves leányt. Aztán ágyba mentünk és csakhamar ismét vonaglni kezdett a teste, de most már nem a fájdalomtól, hanem a gyönyörtől...

14.

Nizzából egyenesen Párisba mentünk és egy hotelben szálltunk meg a Rue de Rivoliban. Miután a köteles látóvalókkal végeztünk, Frances, aki az utóbbi időben sokat tanult, arra kért, hogy mutassam meg neki az éjjeli Párist is. Így élveztem mindenféle különös lokálba, természetesen a Moulin-Rouge-ba is, ahol a táncosnőktől nagyon el volt ragadtatva. Nagyon tetszettek neki azok a habos, selyemfehérneműk, amit a táncosnők viseltek, mikor magasra dobálták a lábaikat. Már a következő napon vásárolt magának hasonló dolgokat és mikor nevetve megmutatta nekem, így szólt:

— En is meg akarom tanulni, hogy a lábaimat magasra dobjam. Ez bizonyára tetszeni fog neked.

Ettől kezdve csaknem minden reggel felvette ezeket a selyemholmikát és miközben én kényelmesen ültem a karosszékekben, mindent elkövetett, hogy a Moulin-Rouge-beli táncosnőket utánozza.

Nagy élvezetem telt benne végignézni, mikor ez a csinos, bájos, jóalaku leány körben forgott és formás lábait az illatos selymek felhőjéből magasra dobálta.

Nagyon „felemelő” látvány volt és az előadás mindig sablonos módon végződött. Rendszerint megragadtam a lihegő fáradt leányt, letéptem róla a vékony nadragocskát és valamilyen neki tetsző helyzetben magamhoz öleltem...

A lokálok között, melyekbe elvittem, volt egy, ahol körülbelül 12 leány volt. Ott láthattunk meztelen képeket a legkülönbözőbb formákban. De ezek sem voltak jobbakk, mint amelyeket Leslie asszonynál láttam. Korbácsolások nem voltak, mert Franciaországban nem értékelik annyira a vesszőzés örömeit, mint Angolországban.

Néhány ilyen kép, melyeket a legkülönbözőbb helyzetekben vettek véghez, s melyekben asszonyok egymás között szenvedélyeiket kielégíthetik, valóságos kinyilatkoztatás volt Frances előtt. Halvány sejtelve sem volt arról eddig, hogy asszonyok is szórakozhatnak egymással ezen a módon. A leány még keveset tudott azokról a dolgokról, melyek összefüggésben vannak a szerelem művészetével, mert sohasem tettem neki említést a tribádiáról, mesterséges eszközökről, vagy más titkairól a szekszuális vágyak.

Mikor aztán visszatértünk a szállodába és a látottakról beszélgettünk, kijelentette, hogy nem hiszi, hogy leányok ilyen dolgokat csinálnának egymással. Nevetve feleltem neki:

— Persze, hogy csinálják. Hát az iskolában nem próbálkoztak meg a nagyobb leányok, hogy téged bizonyos helyen megcsiklandozzanak?

— Igen. Egyszer egy nagy leány az ölébe vett, bedugta a kezét a szoknyám alá, legombolta bugyimat. Aztán megcsókolt és az ujjával csiklandozott, ami nagyon fájt és nagyon megijesztett. Nem tudtam, hogy mit jelent ez, sikoltozva szaladtam a felügyelőnőhöz és elmondtam neki, hogy mit csinált velem az a leány. A felügyelőnő nagyon haragudott és tudom, hogy megvesszőzte azt a leányt.

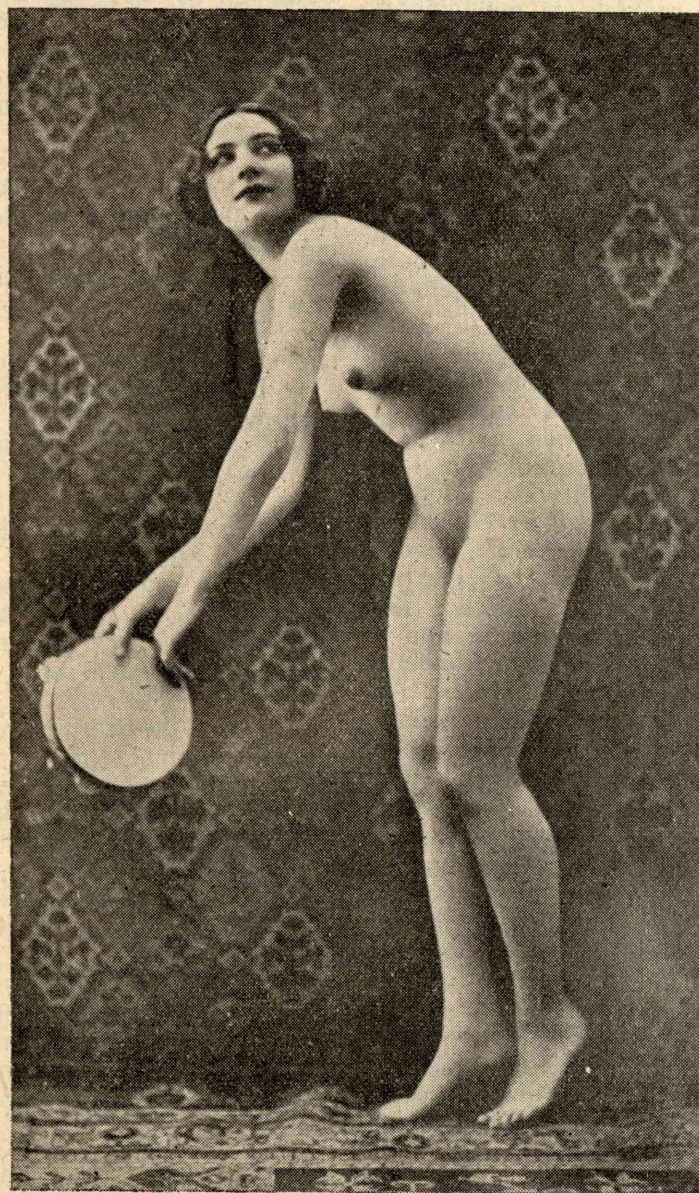
Aztán megkérdezte, hogy vannak-e még más különösebb dolgok, melyeket abban a házban látni lehet?

Azt feleltem, hogy ha kedve van hozzá, láthat egy férfit és egy nőt is a szerelem minden szenvedélyében. Nevetett ezen, kijelentve, hogy rettenetesen szeretne ilyesmit látni.

Másnap este tíz órakor ismét elmentünk és előadtam Madamenak kívánságunkat. Mosolygott és rögtön magával vitt bennünket egy kicsiny, de nagyon csinosan butorozott szobába, melyet csak halványan világított meg egy selemernyős lámpa. A szoba egyik oldala falfaragványokkal volt díszítve, melynek alján ügyesen elrejtett szemlélőlyukak voltak, melyeken keresztül mindent látni lehetett, ami a szomszéd szobában történik, mely szintén elegánsan volt berendezve és fényesen kivilágítva. A következő jelenet

minden legkisebb részét jól láthatuk. Miközben két karosszéket tolt a fatábla elé, kért, hogy foglaljunk helyet. Aztán egyedül hagyott bennünket, leültünk és vártunk.

Rövid idő múlva egy férfi és egy nő léptek be a másik szobába. A férfi hatalmas erős ember, körülbelül 30 éves, estélyi öltözékben, habár nem is nézett úgy ki, mint egy gentleman. A nő magastermelű, elég közönséges, de nem csunya kéjnő, akin nem volt más, mint az ing, harisnya és cipő. Huszonötéves lehetett.

Eredeti felvétel

Nem tudom, vajon a pár tudta-e vagy sem, hogy lesik őket, de a dolgukat a legtermészetesebb és legzavartalanabb módon végezték el és bizonyára megtalálták a gyönyörűségüket is mellette.

Nem vesztegették az időt. A férfi csattanós csókot nyomott az asszony vastag, vörös ajkára és ő maga is ingre vetkőzött. Akkor a térdére vette a leányt és lehuzta róla az inget, úgy, hogy a harisnyákon és cipőn kívül teljesen meztelen volt. A leány bőre nagyon szép fehér volt. Hatalmas mellei voltak, nagy vörös bimbokkal, combjai tömörek és a haja koromfekete.

A játék megkezdődött. A férfi felváltva csókolta a mellbimbóit, miközben végigtapogatta két kezével a leány egész testét. Akkor arcával lefelé az ölébe fektette és egy ideig így játszott vele, simogatva, csipve a testét. Aztán néhez kezével verni kezdte és az ütések zaja visszhangzott a szobában, miközben a leány húsá, mint a kocsonya reszketett és bőre vörös lett. Egy ideig elviselte a fájdalmat, aztán megfordult, megfogta a férfi kezét és kiáltott:

— Elég! Nem akarok többet!

Azzal lecsuszott a térdéről és a férfi lábaihoz térdelt. És míg a leány raffináltan csókolta, a férfi arcán világosan látszott a gyönyör kifejezése, miközben az előtte térdelő leány nagy melleivel játszott. Azt hittem, hogy így is fogják befejezni a játékot, de hirtelen felugrott a férfi és a karjaiba kapva az asszonyt, egy diványra fektette és arcával odaborult az ölébe. Az asszony szinte görcsökből vonaglott, lábait felrugta a levegőbe és hangosan sikoltozott a kéjtől.

Végül felkelt a férfi és ráborult a még mindig lihegő asszonyra és két kezével magához ölelve, nyelvét beledugta a szájába. Mindent jól láthattunk. A nő átkulcsolta őt lábaival és karjaival, aztán hörögtek, lihegtek és valami különösen nevetséges kifejezést vett fel az asszony arca, a szeme kifordult, úgy, hogy csak a fehérje látszott... aztán egy végső vonaglás és hevesen lihegve fekdtek egymás karjaiban a kimerüléstől.

Ezen izgató és buja jelenettől forrni kezdett a vérem. Felálltam a székről és Francesre néztem, aki szintén felkelt és minden érzéke megbolygatva látszott lenni

attól a jelenettől, melyet végignézt.

Az arca biborvörös volt, melle hullámzott, nagy szemei buja vágyban égtek.

Szó nélkül a szoknyája alá nyultam, legomboltam a bugyit, mire lefeküdt a diványra és hivogetóan mosolygott reám.

Vágyban égve rohantam hozzá, felhajtottam a szoknyáját és a karjaiba omlottam...

Mikor ismét rendbehoztuk magunkat, csengettem Madame Leblancnak és fizettem. Aztán egy étterembe mentünk vacsorázni és egy órákor végre hazaértünk a szállodába. De bármilyen késő is volt, először még leültünk és megbeszéltük az este látottakat. Néhány általános megjegyzés után, Frances kijelentette, hogy két dolog lepte meg különösen.

— Melyik? — kérdeztem.

— Miért csókolta az asszony úgy a férfit és miért viszonzta aztán a férfi ugyanugy? Mi sohasem csókoltuk ilyen módon egymást.

— Igaz, de előbb vagy utóbb meg fogjuk tenni, ha azt hiszed, hogy szívesen teszed — feleltem nevetve.

— Biztos vagyok benne, hogy már csak a változatosság miatt is örömet fog szerezni neked — felelte. — Az valami felséges dolog lehet, úgy csókolnak egy nőt — tette hozzá, miközben csillogó szemekkel nézett rám.

— Talán egy-két pillanatig felségesnek fogod találni, de nem olyan kielégítőnek, mint a rendes dolgot — jegyeztem meg.

Nevelve felelte:

— Lehet, de azért egyszer meg fogom próbálni. — Aztán így folytatta: — Észrevetted, hogy annak az asszonynak milyen kifejezést vett fel az arca és hogyan forgatta a szemeit az utolsó pillanatban és láttad, hogy mozgott a teste?

Mondtam, hogy mindezt láttam. Mire tovább beszélt.

— Tudom, hogy én is mozgolodom egy kicsit, mikor megölelsz, de nem hiszem, hogy a szememet is forgatnám és olyan hülyének néznék ki, mint az az asszony.

— Természetesen te is csinálod ezt — feleltem nevetve. — Minden asszony forgatja a szemét és olyan különösen néz, ha elfogja a végső ekstázis.

— Tényleg izgató volt — mondta — végignézni őket, de azt

is be kell vallanom, hogy nevetséges látvány volt.

— Igen — feleltem mosolyogva — én is ezen a véleményen vagyok. Ez az aktus nagyon nevetséges, de az érzés kellemes, amint magad is jól tudod. Gyere fekdjünk le és gyakoroljuk mi is. Felálltam a székről és átmentünk a hálószobába és rövid idő múlva utánóztuk a látottakat és a Frances szemei is kifordultak, mikor végső elragadtatásban megvonaglott...

Tizennégy nap telt el és habár nem is kerestük fel többé Madame Leblanc helyiségét, nagyon kellemesen szórakoztunk más módon. Április közepe volt. A Bois de Boulogne fái lombosodni kezdtek és a gyöngyvirágok teljes virágzásban voltak. És egy szép reggelen elhatároztuk, hogy a napot Versaillesben töltjük.

Rögtön reggeli után indultunk. Még a kirakatokat nézegettük, mikor Francesnek eszébe jutott, hogy az erszényét otthon felejtette. Viszszamentünk tehát a szállodába és mikor beléptünk a szobába, láttuk, hogy Anette, a szobaleány, Francesnek egyik bőröndje mellett térdel, melyből csaknem mindent kiszedett és szétszórta a padlón. Azt hitte ugyanis, hogy egész napra elmentünk és nem jövünk vissza vacsora előtt. Mikor meglátott bennünket, felugrott, elhalványodott és az egész teste reszketett. Frances rögtön a toilette asztalkához ment, melyen az erszényét felejtette, de az eltűnt és mikor ezt megmondta nekem, bezártam az ajtót és a zsebembe dugtam a kulcsot. Aztán odamentem a reszkető leányhoz és átkutattam a ruháit és a zsebeiben meg is találtam az erszényt, valamint egy tucat selyemzsebkendőt, kezlyüket és néhány apróbb tárgyat, melyeket a bőröndből vett ki. Frances nem tudott franciául, tehát én voltam köztük a tolmács és ezt mondtam neki:

— Most rajtakaptuk Önt, Anette. Ön egy tolvaj. Ki fogom porolni a popóját.

Tördelte a kezét és keservesen sirt. Aztán néhány pillanatnyi habozás után megtört hangon kért:

— Ah, uram, ilyen szégyent, hogy meztelenül mutassam meg magamat. De... én... nem akarok... fogházba kerülni... Engedelmeskednem kell. Ah! Ah!

(Folyt. köv.)

Egy diák naplójából

Szerelmi életemnek legörültebb fejezete következett most a tábornokék házában. Semmi sem tartott vissza bennünket, hogy a kék serlegét fenéig kiürítsük és hogy ilyen helyzetben mire képesek a nők, hamarosan tapasztalnom kellett.

A körülmények Agatenak kedveztek a legjobban. Előbbeni hálósobában műtermet rendezett be magának, hol egész nap festett. Melanie folytatta énektanulmányait és ezért nagyon sokat távol volt. Trude a háztartást vezette, sokszor be kellett mennie a városba, bevásárlások végett. Agate és én tehát sokat voltunk egyedül. És ezek az órák nem multak el hiába. Átadhattuk magunkat teljesen szenvedélyeinknek és minden elképzelhető formában hódolhattunk neki. Agatenak eszébe jutott egy Narcissust festeni, melyhez nekem kellett modellt állnom. El lehet képzelni, hogy mi minden történt e modellálás alkalmával. Először is nem akartam ruha nélkül modellt állni, míg Agate jó példával elől nem jár. Ez a vita hamar elintéződött és Agate szintén mint modell jelent meg, mikor engem festett. Festő és modell ilyenkor nagyon is gyakran összeforrtak és festésről egyáltalán csak akkor lehetett szó, miután a festmény tulajdonképeni lényegét előbb a természetben áttanulmányoztuk. A dolog rendszerint azzal kezdődött, hogy Agate nagyon sokat adott a modell művészi tartására. A legkülönbözőbb állásokat próbáltuk ilyenkor végig. Például egy erdei forrásnál állva akart lefesteni és ebbe a helyzetbe hozott. Közben pedig a kezei folyton le-felcusztkak a testemen, hogy a szükséges vonalakat kihozza. És mikor már minden jónak látszott, hirtelen egy nagyon is zavaró vonás jelent meg, mely kigunyolt minden művészi illúziót.

— De Pál, hiszen ez skandalum! Hiszen így nem tudlak lefesteni!

— Miért nem? Nagyon bájos lenne így a kép — feleltem nevetve.

— Pfuj, Pali, neked nincs semmi érzéked a művészet iránt...

— De annál több a festőnő iránt...

— Azt látom, te javíthatatlan — mondta Agate, más gondolatától elfoglalta. — Ez így nem megy, Pál!

— Pedig azt hittem, hogy így jobban fog menni!

— De nem a festés!

— Ah, mit festeni... erre van idő... először hozd rendbe a modelledet. Ki ennek az oka, hogy a modell testén vonalhibák vannak, ha nem te?

— Hiszen a zavaró vonalakat hamar elfogom tüntetni rólad, de akkor a modellnek más helyzetet kell elfoglalni. Egy fekvő Narcissust fogunk belőle csinálni... így például...

Lenyomott a széles pamlagra és fölé térdelt, hogy az új helyzetet felvétesse velem. De így nagyon is közel jutott a zavaró vonalhoz, akaratlanul, vagy véletlenül, csak az istenek tudják. Elég az ahhoz... Agate egyelőre feladta festői pózomat, hogy egy másikkal annál behatóbban foglalkozzék. A zavaró vonalból csakhamar semmi sem látszott, teljesen eltűnt. Agatenak igaza volt, mikor azt mondta, hogy hamar el fogja tüntetni. Ezt alaposan el is végezte...

— Mennyi baj van egy ilyen modellel — mondta aztán lihegve. — Most már azonban viseld jól magad, kelj fel... könyökölj ide az oszlopra, ez ábrázolja a fatörzset, mely alatt a forrás csörgedezik.

— Itt lent? Tényleg — modtam nevetve.

Agate a kezemre ütött.

— Viseled magad rendesen, te utálatos! Így sohasem jutunk a festéshez. Tehát: Odalépett az állványhoz. Én közben azzal voltam elfoglalva, hogy pillantásaimmal falgam testének pompás idomait. Most volt időm, testének minden vonalát, minden hajlását, bőrének fényét pontosan tanulmányozni. Most hirtelen előrehajolt felsőtestével, hogy a vászon alsó szélén csináljon valamit. Ez a helyzet több volt, mint amennyit kibírtam. Megint jelentkezni kezdett az a zavaró vonás. Hajlott állásánál fogva olyan látványt nyújtott, mely hatalmasan vonzani kezdett. Ez egy sötét pont volt Agate életében, mely, mintha hívni látszott volna. Nem hagytam magamnak kétszer mondani és lassan mögéje lopóztam. Mikor a veszőre pontot akartam tenni, Agate felegyenesedett, de a pontosvessző akkor már készen volt. Ugy kellett maradnia lehajolva és fogódznia a festőállvány lábában. Én közben

tovább pontoztam és átölelve tartottam a karjaimmal.

— De Pál... milyen csunya és kényelmetlen ez... ah... te édes! Lassan megfordult és forró csókokkal borított. Te vagy a legideálisabb modell, melyet egy festőnő kívánhat magának. Csak kissé nyugtalan vagy. És ilyesmit nem szabad többé csinálnod, mert ez nagyon csunya.

Sokáig vitatkoztunk ezen, a végén pedig kijelentettem, hogy még egyszer szeretném úgy látni, mint az előbb. Miután pedig nem akart, egyszerűen megfordítottam és helyet foglalva egy fotelben, az ölembe huztam.

Csakhamar olyan helyzetbe jutott, hogy fel kellett hagynia minden ellenállással.

— Na várj, kis szemtelen, most végzek veled, mert különben sohasem kerül a festésre a sor.

Egy negyedóra múlva könnyű köpenybe burkolózva már ismét ott állott a festőállványánál. Melanie és Gertrud ma sokáig kimaradtak. Aztán félbeszakította a munkát, hogy valami ennivalót hozzon. Evés közben az ölemben ült és a szájából etetett. A bort is a szájából ittam.

— Most még valamit kapsz inni — mondta aztán és kibujtatta formás mellét a köpenyéből. A parányi bimbót az ajkaim közé vettem és csókoltam. Keze közben a testemen kutatott és csakhamar megtalálta kedvenc játékszerét. Persze nem tartott sokáig és ismét erőt vett rajtunk a vágy. Gyöngéden a pamlagra fektettem és ráborultam...

Aztán újra festés, míg a leányok haza nem jöttek a városból.

— Na, ti ugyan sok festéket elhasználtatok, mondta Trude gunyosan — látszik rajtatok.

— Gyere Trude — szólt Melanie — itt ma nincs semmi a számunkra.

A két testvér kiment és egyedül hagyott bennünket. Délután újból megkezdődött az ülés és mikor eljött az este, a szemeink körül mutatkozó kék karikák miatt állandó guny tárgyai voltunk a két leánynak.

Két hónap múlva készen volt a kép — de a festő és a modell is. Már nagyon rosszul néztem ki, mikor Agate, aki elnyert egy külföldi ösztöndíjat, Münchenbe indult, hogy tanulmányait befejezze.

Az elválás nagyon megható volt, de Mela és Trude hamar meg tudtak vigasztalni. A fiatalság hamar vigasztalódik és az én két vigasztalónóm mindennel fel volt szerelve, ami ehhez szükséges. De sok mindent jóvá is kellett tennem velük szemben. Az utóbbi időben ugyanis Agate teljesen lefoglalt magának és a szegény leányoknak nem hagyott semmit. „Utánam a pusztulás” volt a kedvenc mondása.

Mikor Mela és Gertrud egyedül maradtak, az alvás dolgát egészen másként rendezték be. Két ágyat egymás mellé toltak és közös fekvő helyet készítettek, mely éppen elég volt hármunknak. Elképzelhető, hogy ritkán aludtam a saját ágyamban. A két bájos teremtés között sokkal puhább, jobb volt aludni és különösen reggel a felkelésnél csináltunk örült dolgokat.

A széles fekvőhely ilyenkor valóságos lovagló iskola volt. A leányok nekem estek, csiklandoztak, csókoltak, haraptak és más hasonló dolgokat tettek velem. Sohasem játszottak velem egyedül, hanem mindig testvériesen megosztottak rajtam. Ez nagyon kellemes volt reám nézve, mert egyiket sem kellett előnyben részesítenem. Mindig egyszerre kellett mindkettőjüket kielégítenem, amit nagyon ügyesen csináltak. Gertrud örülten szerette testének egy bizo-

nyos részét csókoltatni velem. Ennek bolondja volt. A két buja lány tehát csakhamar kitalált egy helyzetet, melynél mindketten megtalálták élvezetüket. Ha így kötöttük fekvőtem, mindketten föléim kerültek. Mela a combjaimon ült és tudta, hogy mit keres. És amit talált, azt rögtön el is dugta. Trude a mellem fölött térdelt és arcomat elrejtette bársonyos combjai közé. Karjaim négy leánycombba öleltek át egyszerre, csókjaimmal borítottam a mézédés kelyhet, miközben Mela lent végezte el alaposan a dolgát. Közben pedig átölelve tartották és szenvedélyesen csókolták egymást. Azután helyet cseréltek, hogy egyikük se jöjjön ki rosszul.

Több mint két évig tartott ez. Közben elérkezett tanulmányaimnak utolsó éve és katonai bevonulásom végét vetette a szép életnek.

Egy távoli garnizonba kellett bevonulnom és bucsút kellett vennem attól a háztól, hol megtanultam ismeri azokat a gyönyöröket, melyeket a nő a férfinek nyújtani tud. Melanie nem sokkal azután szinpadra lépett és nagyon híres énekesnő lett. Gertrud egy öreg nagynénjéhez költözött és egy év múlva férjhez ment egy gazdag, magasrangú hivatalnokhoz.

(b-r.)

Beszélgetés az utcaleánnyal

— Erkölcsrajz — Irta: Dr. Fernbeck Lajos —

A prostitúció korunk egyik legszégyenletesebb és legégetőbb kérdése és ezért ma a legszélesebb körökben foglalkoznak vele. A közhit rossz Courths Mahler regények, mesészerűen talált filmek vagy téves adatokkal spékelt könyvek alapján hamis megvilágításban látja ezt a problémát. És milyen a valóságban? Bizonyára vannak még ma is nők, akiket lelkiismeretlen csábítójuk taszított a prostitúció ingoványába, akadnak, akik narkotikumok áldozatai, de a legtöbb esetben pszichikai gátlások, rossz nevelés, gyenge erkölcsi fundamentum, vagy ami a leggyakoribb, korunk ártatlan gazdasági berendezkedése indítja meg az utat a „lejtőn”.

És vajon elégedetlenek-e a prostituáltak a sorsukkal? Nagyon kevés közöttük a lelkiéletet élő nő, érzésviláguk megdőbbszerűen primitív.

Berlin prostituáltjait tanulmányozva, azt a szomorú megállapítást kell tennem, hogy ezek tulajdonképpen nem egy kényszerhelyzet származásos páriái, hanem egy számukra legalkalmasabb helyzetnek többnyire elégedett munkásai.

Egy rövid beszélgetés szolgált az állításaink igazolására. Aki izgalmas élettörténetet vár, az csalódní fog.

*

Este 10 óra van. A Kurfürstendamm sarkán megszólított egy örömlányt az átlagos típusból. Lapos mell felett kissé szögletes fej, szenvtelen arckifejezés, semmitmondó szemek. (Ellentéte a párisi kokottoknak). Nem tudom megérteni azokat a férfiakat, akiknek egy „ilyen” tetszik. És milyen sokan vannak! Egy közeli cukrászdába invitáltam. Keveset beszél, csak a kérdéseimre felel, az

„eset” úgy látszik nem nagyon érdekli. Válaszai néhol meglepőek.

Milyen korban vesztette el a szüzességet? 23 éves korában; „egyik szomszédja katonaruhába öltözött és bár eddig nem nagyon érdekelte, most a csillogó egyenruha felkeltette kíváncsiságát és egy este minden különösebb feltétel nélkül, csekély érdeklődéssel odaadta magát.

Mi volt az impressziója? Semmi. Nem is tudja megérteni, miért tulajdonítanak az emberek „ennek” olyan nagy fontosságot.

Azután? Jött egy ember, aki két hónapig kitartotta, azt hiszi, ha jól emlékszik, ebbe az emberbe egy kicsit szerelmes is volt. Amikor nem volt, aki gondoskodjék róla, elment egy bárba süteményes leánynak. És innen hamar az utcára kerül az ember. „És talán vonzott a vágy is, sok pénzt keresni”.

Mennyit keres? Husz márkát naponta. Ez az átlag kereset. Négyöt férfival egy napon. Kosztra és ruhára elegendő.

És a jövő? A jövőre nem gondol. Most 32 éves és mindig akad üzlet. Takarékpénztárra, betegsegélyzőre nem gondol: „valahogy majd csak lesz.”

A fertőzés veszélye? Nagyon óvatos, eddig csak egyszer volt beteg.

Szerelmes volt már? Azt hiszi; olyasféle. Most is van egy barátja, jelenleg nincsen ugyan állása, de valószínűleg elveszi.

Mi iránt érdeklődik? A vállát vonja.

Gondolt e már gyermekekre? Néha. Ha férjhez megy, talán lesz is.

És addig? Addig: az ember csak élél valahogy...

Ezzel befejeződött a rövid diskurzus. És most felvetődik a kérdés: tényleg olyan sajnálatraméltó páriák ezek? Nem-e kilátástalan és reménytelen automatái az emberiség testi ösztöneinek?

És nem-e tipusa ez a leány a mai kornak, a mai metropolisnak?

Szanatóriumban vizsgázott elsőrendű masszírozó urinő masszíroz és pedikűröz. Kíváncsra házhoz is megy.

BUDAPEST (12)

Erzsébet körút 42, IV. em. 28. Lift

Fürdőigazgatók figyelmébe! Csinos, fiatal vagyok, fent említett vizsgámmal elhelyezkednék fürdőbe masszírozni és pedikűrözni. Nagy gyakorlattal rendelkezem Leveleket a fenti címre kérek

Szépesszalon

A szeplők és májfoltok.

A tavaszi szezon közeledtével a kozmetika legaktuálisabb kérdése a szeplők és májfoltok kezelése, illetve keletkezésüknek megakadályozása.

Szeplőknek nevezzük azokat a mindenki által ismert apró, kerek festékfoltocskákat, melyek az első tavaszi napsugarak hatására sok ember arcán, nyakán, karján, kezén nagy számban jelennek meg. A tavasz és a nyár előrehaladtával a szeplők színe folyton sötétedik, míg a nyár elmúltával újra világosodnak és télen néha egészen el is tűnnek, hogy következő tavasszal ismét megjelenjenek.

A szeplőkhöz hasonlóan a bőrfesték szaporodásának következményei

az arcbőrön megjelent nagyobb festékfoltok, az úgynevezett májfoltok is. A májfoltok keletkezésére való hajlam, a szeplőtől eltérően, nem veleszületett. Leggyakoribb oka a terhesség, de létrejöhetnek más belső okok alapján is, így elsősorban a női szervek megbetegedéseinél.

A szeplők és májfoltok keletkezését kellő gondal meg tudjuk akadályozni. Aki arra hajlamos, az lehetőleg kerülje a napsütést, széles karimájú kalapot, vagy ernyőt viseljen.

Olyan sportnál, hol a napsütés elkerülhetetlen: tennisz, uszás, stb. az arcot olyan arckrémmel vonjuk be, mely a napsugarak barnítóhatását gyengítő anyagot tartalmaz. Az ilyen napvédőszereket kenőcs-, folyadékpuder- és emailalakban állítják elő. Természetesen a védőszer használata nem

mentesít attól, hogy lehetőleg óvjuk bőrünket a nap sugaraitól.

A már kibujt szeplők és májfoltok kezelése legcélszerűbben egy alapos hámlasztással megkezdni, melynek hatására a bőr hámrétege leválk és a keletkező új bőr tiszta, fehér, foltmentes lesz. Az új bőrt azonnal intenzíven védjük a nap sugarai ellen, mert a foltok eltűntek ugyan, de a festékképződésre való hajlam evvel nem szűnt meg.

A szeplők véglegesen is kiirthatók, úgy hogy a kezelt helyen soha többé vissza nem térhetnek. A régebbi égetés helyett ujabban egy sokkal kellemesebb, hideg kezelési móddal lehet az egyes szeplőket véglegesen eltávolítani. Az egyes

kezelési helyeken apró sebecskék képződnek, melyek már néhány nap alatt begyógyulnak.

Aki nem teheti azt, hogy szeplőit szakszerűen kezeltesse, az nagyon jó eredményt érhet el a kenőcsös kezeléssel is. Az ilyen fehéritő kenőcs hatása azon alapszik, hogy a bennfoglalt nehéz fémvegyületek a bőrfestéket elszintelenítik anélkül, hogy a szervezetre bármely káros hatást gyakorolnának.

Nem hallotta...

— Borzalmas vihar volt az éjszaka!

— Ugy? Semmit nem hallottam. A feleségemmel beszélgettünk egész idő alatt...

A láb-erótikája (Eredeti felvétel)

Félvilág

Egy téliest, amikor a kaland utáni vágy az ember vérében bizsereg, borította be a várost és zavart ki engem a szabadba.

Keményrefagyott, márványsima hó az uccákon, vékony hóréteg az ágakon és még elég világos, hogy a szép asszonyokat a csunyáktól megkülönböztessem, a nagyvilágit a félvilágitól.

Előttek egy karcsu, finomalaku hölgy siet, mielőtt elérem, eltűnik egy kapuban. Tehát tovább... Egy uccasarkon egy fiatal asszony a hároméves kisláival hólabdázik. Mily gyönyörű termet, karcsu is meg telt is, felizgatnak mozdulatai, mikor lehajlik és újra felpattan, akár egy nemes damaszkuszi penge. S egyszerre egy labda mellbetalál! Véletlen vagy akarat? Az utóbbit remélem, mindenesetre ok a beszédre!

— Nagyságos asszonyom, nagyon hideg lövegeket használ!

— Ami nem zárja ki azt a lehetőséget, hogy ne gyujtsanak és meglegitsenek — volt a gyors válasz.

— Lehetőségekkel játszik?

— Ki nem játszana velük?

— Akkor talán nem vetné meg azt a lehetőséget, hogy a társaságát egy órára élvezhessem még, persze kevésbé hideg helyen.

— Ha ez a lehetőség magába foglalna még egy másikat, t. i. ha megihatnák egy pohárka finom pezsgőt, mert a pezsgő az egyedüli szenvédélyem.

— Lebecsüli önönmagát nagyságos asszonyom. Kár volna. Különbözőben — a nagy legény is iszik már pezsgőt? Azt hiszem, az ilyen kicsiknek ilyenkor már ágyban a helyük.

— Majd beviszem, hívjon csak egy taxit.

Szűk helyen ülünk, a kisfiu köztünk, ha egy ivlámpa fénye ráneklik, sötét, mély szemekbe nézek, melyekre a pillák néha mint függönyök borulnak, majd újra emelkednek; a felkinálás és megtagadás örök játéka.

Finom illat árad a nőből, a nagyvilági nő finom illata, kinek egy kis váratlan kaland élvezetet szerez. A hölgy megadta a sofförnek a címet.

Az autó egy sötét ucca még sötétebb háza előtt áll meg.

— Egy pillanat uram, rögtön itt vagyok!

A pillanat 10 percnél is tovább tart és akkor én adom meg a címet. Elegáns étterem, fehér butor, rózsaszín selyemhuzatok, aranycsik, keskeny tükörbetétek egy nagy csiszolt tükör előtt, kristálycsészében rózsaszín rózsák.

Madame szakértelemmel vizsgálja a borlapot, míg én az étlap után nyulok.

— Ne ne, semmi ennivalót, legfőbb egy egész kis apróságot, egy íci-pici intim kis előételt — csak inni, inni! Természetes a költségek felét én fedezem, ezt előre bocsátom, amit remélhetőleg megért!

Látszólag beleegyezem, mert tudom, hogy urinő semmiesetre sem ülne le másképpen velem pezsgőzni. Viszont azt is tudom, hogy az utolsó pillanatban nem engedek fizetni, hanem magam egyenlítek ki mindent. S közben mázsás sziklák nehezedenek a mellemre. A zsebem nem áll valami szolid alapon. Hiába, képeim nem fogynak mindig egyformán. A tőkéim jórészt már elvitte az autózás — különben vigye kánya — a főpincért ismerem, ő is engem, az arany cigarettatárcám majd csak ki-segit.

A kaland mindenesetre minden pénzt megér. Már az is különleges élvezet, nézni, hogy önagysága a pezsgőt issza. A szempillák kéjesen lehullanak, az ajkak lassan szívják fel a nedűt, kiélvezve minden habgyöngyöt; hozzá még a keskeny ujjak tartása, amikor átfogják a kehely karcsu lábát, egyszóval isteni! Az első üveget követi a másik.

— A költség közös, tudja barátom! — Tudom! Mikor a másik üveg is üres és önagysága a rózsásdiszú tükör előtt megigazitja kalapját, én a főpincérrel elintézem az ügyet. Stimmel, az aranytárcám ott marad, de legalább marad pénzem a hazamenésre.

— Egy megkezdett éjjel! Kár az ilyen megkezdett éjjekért! Oly kár értük, mint egy felbontott üveg pezsgőért, amelynek a maradéka izetlen és üres lesz. Nagyon kedves, nagyon édes volt asszonyom, de kedvességét nem telőzné be avval, hogy velem tartana? Kicsi szobámban oly kedvesen lehetne elcsevegni. Meglássa kettesben mily kedélyes lesz, sokkal méghittebb minden, mint itt, s ott is csak kerül vagy egy üveggel még ilyenfajta.

S újra az autóban ülünk, de most egyedül, szorosan egymás mellett, karjai átfogják nyakamat, ajkai a számra tapadnak. Kezeim végigrohannak testén, minden érintésre reagál, gyöngyfogai marcangolják számat, ujjaim nyomán tűz támad. Pedig csak ruhán keresztül becézem kemény, felszökő mellét, formás combját.

Megremegek már előre s az ölembe rántom. Kezei a hajamba markolnak, a szájába szívja a nyelvemet. Én kezdtem a támadást, de most már ő vezet, vonaglik, fetreng a karjaiban, mikor az autó megállása magunkhoz térít bennünket. De most csak gyorsan. Észrevétlenül értünk a szobámba. Itt az előkelő penzióban nagyon szigorúak s „hölgylátogatók“ a penzió jóhíre érdekében szigorúan tilosak.

De amint említettem, szerencsénk volt és észrevétlenül besurrantunk a szobánkba. Hogyan került le rólunk a ruha, nem emlékszem. Az első tomboló, vad összecsapásunk utáni pihenőnél tértem csak egészen magamhoz.

Combjai szorosan tartották még derekam. Ahogy megmozdultam, ő is magához tért s újra kezdődött csókcsatánk. Ajkaim végigszántották illatos testét. Nem tudtam választani, melyik mellét csókoljam-szívjam, míg kezeim kemény popóját simogatták. Ő már tombolt, őrvongott, csókjai harapásokká váltak s testemen apró vércseppek jelezték szájának útját. Hirtelen kirántotta magát kezeimből s feltérdelt.

— Gyere, gyere, mert elégek, elolvadok! — Hogyne értettem volna meg. S újra, ebben a pózban is, egymásba süllyedtünk, erős és biztos kontaktusunk megmaradt a célíg. Pihegve fektüdtünk egymás mellett.

PERÉNYI

férfi fehérnemű - szalón

TIMISOARA, Belváros, Dom-tér 8. szám. Reifeisen-palota.

Készít férfi fehérneműket garancia mellett, hozott anyagból is!

(19)

Nem sokáig. Most ő mozdult előbb. Uj csaták, új ölelések.

S egyszerre elmúlik a mámor. Minden visszanyeri régi színét, régi alakját.

— Adj innom, örülten kívánok egy pohár pezsgőt.

— Szerelmem, nincsen nekem pezsgőm, szerezni sem tudok most. Hisz ez csak egy ürügy, egy frázis volt... — Csak egy ürügy? Érdekes! Hát akkor legalább add meg, amivel tartozol!

— Amivel tartozom?? Nem értelek. Hálás vagyok neked néhány óra boldogságáért, de...

— És a fizetés érte? Meg akarsz lógni? Hát mit gondolsz te, ma kapsz valamit ingyen?

— Pénz?... Te pénzt akarsz?... Uram Istenem, ne hagyj el! Hiszen nekem nincsen pénzem! Már az étteremben ott kellett hagynom az aranytárcámat zálogban.

— Csirkefogó! — Sivitva tör elő e szó. Majd egy hirtelen mozdulat a redikülbe s egy kis pisztoly csöve mered rám.

— Gazember! Majd én megtanítalak védtelen nőket becsapni! A nehezen szerzett pénzünket akarod tölteni elcsalni?... — csak úgy harasan a szava a szobán végig:

— Remélem, most már előteremtetted a pénzt!

Rövid tárgyalás egy gazdagabb szobaszomszédal. Sajnos ő sem áll legjobban. Mindenesetre tud kölcsönadni 10 dollárt. Elhozom az én „kedves” barátnőmnek.

Lábaimhoz dobja a pénzt.

— Piszkos fráter! Ezt mered nekem adni? Mit gondolsz, uccai nő vagyok én?

Tekintettel a töltött revolverre, kijelentem, hogy ez csak egy ideiglenes részlettörlesztés, a többi holnap elviszem neki. Végre nagynehezen

beleegyezik s megállapítjuk a randevu helyét és idejét.

Egy nagyvilági nő büszke tartásával halad le a szönyeges lépcsőkön. Kizárom neki a kaput... kár...

Másnap a megbeszélt időben várom őt a cukrászdában. Biztonság kedvéért magammal vittem egy barátomat. De hiába várunk. Önagysága nem jön. A bélyeggyűjteményem, amelyet zsebrevágott, míg a 10 dollárt kölcsönöztem, valószínűleg értékesebb neki, mint a fennálló tartozásom.

Tudok még mást is, azt, hogy a mai estén is, mikor majd a nagyvilági nőt nem lehet a félvilágítól megkülönböztetni, önagysága biztosan megint ott fog hólabdázni kisláival egy utcasarkon. S ha majd a hó elolvad, egy gummilabda jön sorra. Tavasszal a csiga, nyáron a karika s így lassan záródik a gyűrű. — Félvilág? Kár! Flór

Esti fény (Gruber Kálmán rajza)

Drága szabadfürdőzés

Londonból jelentik: Az előkelő társaság beszédje az ünnepek alatt egy londoni bíró állásfoglalása körül forgott a meztelen kultusszal kapcsolatban egy válási per folyamán, melynél az esküdteknek a szabadfürdősen való részvételről és ennek egy férj becsületére való hatásáról is dönteniök kellett.

A pert egy Wilson nevű 30 éves kereskedő indította 23 éves felesége és ennek 38 éves nagybátyja, Wilson fogorvos ellen. Ez utóbbi kijelentette a bíróság előtt, hogy szorgalmas látogatója egy londoni testkultusz szervezet meztelen fürdőinek és megőrződéses hire az ezek által képviselt világnézetnek. Felperes azzal vádolta őt, hogy unokahugát egy este ilyen fürdés után magával vitte egy idillikus erdőcskébe. Emellett pedig hangsúlyozta felperes, hogy ez estét követő éjszaka a „Johannismacht” volt, mely Angolországban, miként Skandináviában is a kedélyeket különösen vidám izgalomba hozza. Ettől eltekintve azonban egy másik éjszakára is hivatkozik a vád, melyet a nagybácsi a férj távollétében unokahugával a kereskedő lakásában töltött el. Ezzel kapcsolatban megállapított az is, hogy mindketten a hálószobában töltötték az éjszakát és ágyba is feküdtek. És pedig egyidejűleg mindketten ugyanabba az ágyba, mert a szobában csak egy ágy volt. Nagybácsi és unokahuga nem vonták kétségbe ezen adatok valódiságát.

Mindketten azonban a legnagyobb határozottsággal tagadták, hogy az említet alkalmakkor törvényellenes módon jártak volna el, vagyis házasságtörést követtek volna el. A nagybácsi ezt a pert, melyet a legelőkelőbb londoni családi lapok a legnagyobb részletességgel közöltek, a meztelen kultusz nevében folytatta le. Ő, mint a meztelen fürdők állandó látogatója, szokva van úgy a szép, mint a kevésbé szép asszonyok látásához és meztelen asszonyok társaságában egyáltalán nem jut erőtikus izgalmi állapotba. Ő a meztelen fürdőben, valamint azon a bizonyos estén a lakásában nem volt más az unokahuga számára, mint egy vigasztaló nagybácsi. Mindkét esetben

könnyek között találta a fiatal asszonyt, akinek oka volt arra, hogy panaszkodjék a férjére, mert négy évi házasság után még mindig nem tette őt anyává. Ő nem talál abban semmit, ha nagybácsi és unokahuga együtt alusznak egy nagyon nagy ágyban és hozzá még a hálóingüket is magukra vették.

A bíró jogi fejtegetéseiben nem követte ezt a gondolatmenetet, habár nagyon figyelemreméltó és nyílt hangon nyilatkozott a meztelen kultuszról. Az esküdtekre bízta a döntést, hogy eltekintve attól a közös éjszakától a hálószobában, ítéljenek, vajjon a meztelen fürdőben való együtttartózkodás házasságtörésszerű momentum-e? Nem csinál titkot abból, hogy a nagybácsi úgy viselkedett unokahugával szemben, ahogyan egy nagybácsinak nem szabad viselkednie, akinek unokahuga becsülete a szíven fekszik. A nagybácsi a szabadfürdőben meztelen állapotban egészséges és egyáltalán nem visszataszító dolognak tartja, például, ha egy férj a feleségével és családjával gyakorolja. Azzal sem sérti meg a férj becsületét, ha egy nagybácsi magával viszi unokahugát egy ilyen meztelen fürdőbe, ha például mindnyájan hivei ennek a kultusznak. Akkor sem szabadna szemrehányást tenni a nagybácsinak és unokahugának, hogy a meztelen kultusszal nem szimpatizáló férj nézeteinek ellenére felkeresték azt a bizonyos erdőt, annak előrebocsajjtásával, hogy az unokahug mindig tagja volt a meztelen kultusznak, vagy pedig ehhez való hajlandóságát férjének is tudomására hozta. Ez azonban nem történt meg és éppen ezért a nagybácsi által annak a gyanúnak tett ki, hogy bujaságból vett részt azon a „Johannismacht” a meztelen fürdőben. Ha a dolgot a férj szempontjából nézzük, igazat kell adni neki abban a tekintetben, hogy feleségének és a nagybácsinak közölniök kellett volna vele a meztelen fürdő látogatását, hogy kifogásait, vagy beleegyezését nyilváníthassa, vagy pedig mindenestre meggyőződhatték arról, hogy ezen vállalkozás semmi féle tekintetben nem sérti az ő becsületét.

Az esküdtek nagyon rövid tanácskozás után hozták meg döntésüket, melyben bűnösöknek találták a vádlottakat. A nagybácsi nagyhangú fellépésével maga ellen hangolta őket. Igazmondásuk alapján, mely az angol válásigyakorlat szerint tekintve a közös hálószoba és ágy használatát, nem is hangozhatott másként, a bíró a férj javára kimondta a választ és kártérítésként — ez is angol sajátosság — 500 font sterlinget ítelt meg neki, melyet 14 nap alatt be kell fizetni a bírósághoz.

Ultimátum.

— Mami, adj nekem egy márkát!

— Nem adok!

— Mégis mami — adj nekem egy márkát...

— Mondtam már egyszer: nem adok!

— Mami utoljára kérdezem, adsz-e vagy nem? Ha nem, azonnal átmegegyek Oláfhhoz, akinek bárányhimlője van!...

Ellesett beszélgetés.

— Hogy vannak? Hogy vannak?

— Én csak megvolnék, de a feleségem beteg..

— Az Istenért, csak nem veszélyes?

— Most nem, csak mikor egészséges...

Budapesti

előfizetőinket ezuton értesítjük, hogy az ismert póstamizériák és főleg a lapnak Pestre való szállítása miatt lapunk egyes számainak heti kézbesítése néhány napi késedelmet fog szenvedni, mert lapunkat kénytelenek vagyunk pesti előfizetőinknek Olaszországon át küldeni. Megnyugtathatjuk azonban előfizetőinket, hogy ez a netáni késedelem csak ideiglenes, mert később rendes kerékvágásba zökkenve, a lap heti expedálása zavartalan, ismételten pontos és hibátlan lesz. Előfizetőink tehát, ha talán később is, de végeredményben minden számot pontosan megkapnak. Esetleges reklamációkat közvetlen hozzánk kérünk küldeni. Magyarország vidéki előfizetőinkre ez nem vonatkozik!

**MINDEN HÁZNÁL
LEGYEN**

HA NINCSEK - AKKOR VEGYEN!

WALTRICH

női és férfi fodrász
Timișoara, Gv. város, Fő-ucca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vizhul'ám stb. (13)
Nőknek külön bejárat úgy Fő-
uccai, mint a Kossuth-téri ol-
dalon. — Szolid árak

PODRÁTZKY

**Műbutorkárpitos, spe-
ciális bőrbutorok**

TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10
Telefon 206. (31-4)

Alkalmi

ajándékokat
legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoni

órás és ékszerésznél
Timișoara IV. Str. Iancu
Vacarescu 25 (Bemgasse.)

Árjegyzék

Kató sorozat

három kötetben: Kató egy urilány
története, Kató mint asszony és
Kató válása. Utóbbi illusztrálva,
mindhárom kemény diszkötésben,
ára egy-egy kötetnek 100 lei. Kül-
földön 400 lei.

Vera naplója

egy felszabadult szűz története,
négy darab fényképillustrációval,
kemény diszkötésben, ára 200 lei,
külföldön 250 lei.

Bestiák

egy rabszolgakereskedő ház-
ban. Páratlanul érdekes és izgal-
mas erotikus regény, négy darab
fényképpel ára 200 lei, külf. 250 lei.

Kapu előtt

diákregegy, a fiatal emberek izzó
erotikájával, angol vászonkötésben
ára 100 lei, külf. 130 lei.

Férfivérű asszony

francia regény, Dr. Benedek Mar-
git kitűnő fordítása, ára angol
vászonkötésben 100 lei, külf. 130 lei

Játék a tűzzel

kis regény a szabad szerelemről,
kemény kötésben, ára 120 lei,
külf. 140 lei.

Párisi album

tíz darab szennzációsan érdekes
fényképpel ára 350 lei, külf. 400 lei
Káviár 1926—27—28—1929-ik

év

komplett összeállításban, két fél-
éves kötetben, színes kartonba
kötve, 1040 oldalon. Egy-egy esz-
tendő ára 700 lei, külf. 750 lei,
angol vászonba kötve, arany cim-
nyomással, 800 lei. (Csehszlovákia,
Magyarország és Itália részére ke-
mény kötésben nem küldhető).

Káviár 1930. éve

két kötetben, színes kartonba,
komplett összeállításban a két
kötet ára 600, külf. 650 lei. An-
gol vászonkötésben 700 lei.

Káviár 1931. éve

két kötetben, kemény diszkötés-
ben, komplett összeállításban, ára
a két kötetnek 500 lei, külf. 550 lei

Káviár vegyes számok
színes kartonba kötve, 26 darab
520 oldalon, csinos fedőlappal,
ára 120 lei, külf. 150 lei.

Káviár vegyes számok
200 oldalon
színes kartonba kötve, 10 darab,
csinos fedőlappal, ára 65 lei, külf.
80 lei.

Dolly krém
puder
szeplővíz

Legszebb ajándék! Gyártja:
Roth Jenő gyógyszerháza
Timișoara, III. Dózsa és
Pósta ucca sarkán

Károlyi József

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Jenőherceg-
ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász
Timișoara, Belváros, Rezső-ucca
Elsőrangú viz és vasondolálás
Férfi és női manikűr

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vagonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timișoara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 52

PINKERTON BOY

Öt perc alatt minden megbízást elintéz.
Naponta kurirját Bucarestbe és Kolozs-
várra. Hetenként egyszer Budapest és Te-
mesvár között. Vízum beszerzés 50 lei.

Timișoara — Telefon 75

Ha szép akar lenni, használjon

Kalka-féle

Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógy-
szertárban Belváros.

**Kérje mindenütt
lapunkat!**

3. sz. keresztrejtvény

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13							
A	K	E	M	E	N	J	H	V	M	V	E	S	S	Z	O	T			
14	L	O	N	I			15		E				16	P	I	P	A		
17	E	N			18	A	D				19	M	E	20	S	21	R	A	R
22	A	N	23	24	C	O	25	26	27	28				29	O	T	T		
30	N	J	A	L			O	Z	S	A			A	N	A				
31	J	E			32								R		B		33	S	
34	S			35			36	37	38	39	40		41		42				
43	C	S		44	A	N	G	J	A	L	O	K	D	A	L	A			
45	O	Z	46	S		A							47	P		48	48/a	E	L
49	M	E		T	50	F	L	51	52	53	54	Ü	Z	L	55				
56	B	M		57	E	M	A	N	U	E	L		58	U	O	T		59	I
	J			60	J	A	M			R			61	E	P	E		62	G
63	A	M	E	L	B	I	M	B	O	S	Z	O	P	A	S	A			

Vizzintes

- Minden asszony szereti (névelővel)
- Nemcsak a vadász szeret
- Ilyen a fiatal leány arca
- Idősebb férfiak szórakozása; egy betű megváltoztatásával a fiataloké
- Rag
- Jószivű teszi
- Vissza: tagadószo
- Ritka, idegen nyelven
- Itt érzik magukat legjobban a férfiak
- Sok férfi előszeretettel csinálja
- N-nel a végén japán pénzegység
- Összetett mássalhangzó
- Egyforma mássalhangzók
- Minden nő szereti, de sokan nem vallják be (két szó)
- Összetett mássalhangzó
- Az égből hallatszík
- Foglalk... (ék. hiba)
- I-vel benne fuvószerszám
- Talál színönimája
- A világon a legszebb látvány
- E-vel benne híres tábornok volt
- Férfinév (felesleges ékezet)

58. U. O. T.

- Vissza: állati hang
- Vissza: moziszínésznő családi neve
- Sóvárog
- Férfit és nőt egyaránt izgatja (3 szó)

Függőleges

- Gömbölyű és bársonyos (névelővel)
- Sok férfit ez is izgat
- Rag
- Személyes névmás
- Ausztráliai galambfajta
- A férfi nem az
- Korjelző rövidítve
- Vissza: mássalhangzó fonetikusán
- Férfinév, erdélyi város, csatorna (3 szó)
- Közepén á-val, ezt is fizetik
- Vissza: fa (helytelen végződés és ék. hiba)
- S-sel a végén: tipor (ék. hiba)
- Ilyen a sokáig tartó talyiga
- Csipős növény (betűk összekeverve)

- Vissza: angol fiúnév
- Szép idegen nyelven (fon)
- Ö. A.
- E-vel benne főzelék
- R-rel a végén férfinév
- Vissza: A-val benne lótakarmány
- O-val benne jövődöl
- Egyforma betűk
- Mohón eszik
- Nagyurak lakhelye (2 utolsó betű felcserélve)
- I. Y.
- F-fel benne filmvállalat
- Két egymásután következő mássalhangzó
- Biztató szó
- A-val benne exotikus állat
- Aki az ujságokat lopja
- ...ta (korai vetemény)
- Névelő
- 48/a. Spanyol exkirályné
- I-vel benne zománc
- Rag
- Vissza: idegen számnév
- Z-vel benne európai nemzet
- Z. L.
- Vissza: megtermékenyül
- Román helyeslés (fon)

Gál Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótlajd. S. Papp)